

UR INNEHÅLLET:

Paramhansa Yogananda:

Två gossar i Brindaban 1

Rolf Carleson:

Spiritualism 6

Sven Schalin:

Rymdbesök? 8

Mysterier kring presidenter 12

D. S. Sarma:

Det sanna framåtskridandet ... 15

Ett älskande hjärta blir aldrig gammalt.

En falsk anklagelse är tyngre att bära än ett berg.

Den som äter med magen proppad gräver sin grav med tänderna.

Ett knivhugg kan botas — sårande ord varar länge.

För unga älskande är höskullen ett slott.

Arbeta som om du hade evigt liv, handla som om du skulle dö i morgon.

Dåren drömmer om rikedom, den kloke om lycka.

Ett huvud utan bekymmer finns bara på en fågelskrämma.

Döden är en svart kamel som stannar vid varje dörr.

En kopp kaffe kan bli början till fyrtio-årig vänskap.

Den vise kommer alltid ihåg sina vänner, den dåraktige endast när han behöver dem.

Både jägaren och den jagade litar på Gud.

Fäll inte tårar över de döda utan över de levande.

(Från Herman Stolpes samling *Turkisk livsvisdom*. Bok och Bild 1966, 9:50.)

TVÅ GOSSAR UTAN PENGAR I BRINDABAN

Av Paramhansa Yogananda

"Det vore rätt åt dig, om far gjorde dig arvlös, Mukunda! Så dåraktigt du kastar bort ditt liv!" Jag fick mig en verklig storebrors-uppläxning.

Jitendra och jag hade just anlänt till min broder Anantas hem; han hade nyligen med sin familj flyttat från Calcutta till den urgamla staden Agra. Min broder var statlig räkningsförare.

"Du vet så väl, Ananta, att jag söker mitt arv från den Himmelske Fadern."

"Pengar först; Gud kan komma sedan! Vem vet? Livet kan bli alltför långt."

"Gud först; pengar är Hans slav! Vem kan veta? Livet kanske blir alltför kort."

Yogananda (överst) under högskoletiden tillsammans med sin broder Ananta.

Det var ögonblickets situation som framkallade mitt genmäle, och det innebar ingen föranning om framtiden.

Men det skulle visa sig att en tidig bortgång blev Anantas öde; några år senare gick han över till det land där penningar nyttar till intet, varken i första eller i sista hand.

"Visdom från eremitaget, förmodar jag! Men du har alltså lämnat Benares." Anantas ögon lyste av tillfredsställelse; han hoppades fortfarande kunna förmå mig slå mig ned i familjens näste.

"Min vistelse i Benares var inte förgäves! Jag fann där allt det som mitt hjärta hade längtat efter!"

"Och vad har du nu för planer, min vandrande broder?"

"Jitendra övertalade mig att resa hit till Agra. Här skall vi se det sköna Taj Mahal",¹⁾ förklarade jag. "Därefter beger vi oss till min guru, som jag nyligen har funnit, och som har ett eremitage i Serampore."

Ananta ordnade gästvänligt för vår komfort. Flera gånger under aftonen märkte jag att hans ögon var begrundande fästade på mig.

"Jag känner till den där blicken!" tänkte jag. "Stämplingar förbereds!"

Vad det rörde sig om, avslöjades vid morgonmålet följande dag.

"Jaså, du känner dig helt oberoende av fars förmögenhet", sa Ananta med oskyldig min.

"Jag är medveten om mitt beroende av Gud."

"Lätt att säga! Du har levt ett skyddat liv hittills. Tänk om du vore tvingad att lita till den Osynliga Handen för att få mat och husrum! Du skulle snart gå som tiggare på gatorna!"

"Aldrig! Jag skulle inte sätta lit till förbipasserande hellre än till Gud! Åt den som är Honom hängiven, kan han finna på tusen andra medel än tiggarskålen!"

"Mera talekonst! Tänk om jag skulle föreslå att din märkvärdiga filosofi underkastades en prövning i sinnevärlden?"

"Det skulle jag gå med på! Tror du att Gud är begränsad till en spekulativ värld?"

"Vi får se; i dag skall du få tillfälle att antingen förstärka din egen tro eller att befästa min!" Ananta gjorde ett ögonblicks dramatiskt uppehåll; sedan sa han sakta och allvarligt:

"Jag föreslår att jag i dag på morgonen skickar dig och din kamrat Jitendra till staden Brindaban här i närheten. Ni får inte ta en enda rupi med er; ni får inte tigga, varken om mat eller pengar; ni får inte avslöja er belägenhet för någon; ni får inte vara utan mat och ni får inte bli kvar i Brindaban. Om ni återvänder till min bungalow här före klockan tolv i natt utan att ha brutit mot någon av reglerna för detta prov, då blir jag den mest förbluffade mannen i Agra!"

"Jag accepterar utmaningen." Det fanns ingen tvekan i min röst eller i mitt hjärta. Angenäma minnen av omedelbar gudshjälp blixtrade förbi: hur jag blivit botad från dödlig kolera genom hänvändelse till Lahiri Mahasayas porträtt; hur amulettens materialiserades i mina händer, när jag var modfärdig i Bareilly; det

SÖKAREN

Nr 1 — 1968 — Årgång 5

Adress: Box 3063, Stockholm 3
Red o ansv utg: Sven Magnusson
Postgirokonto 70 60 47
Tel. 08/69 60 27

PRENUMERATIONSPRISER 1968

Helår (10 nr)	24: —
Halvår	12: 50

Arg. 1964—1966 är slut.

Från årg. 1967 finns nr. 4—8 kvar. Pris 10: —.

I Norge och Danmark kan prenumeration ske med svensk postanvisning, varvid priset blir detsamma som i Sverige.

I Finland kan inbetalning göras till Akademiska Bokhandeln, Postfach 10128, Helsingfors 10, postgiro 5333. Helår kostar då mk 22,—; halvår mk 12,—.

Annonspriser:

Helsida 185: —, halvsida 110: —, kvartsida 65: —, småannonser 4: — per cm.

Tryckt hos
LJUSDALS TIDNINGS TRYCKERI AB
Ljusdal 1968

avgörande budskapet genom den okände sadhun i Benares; visionen av den Gudomliga Modern och hennes majestätiska ord av kärlek; Hennes snabba ingripande genom Mästaren Mahasaya för mina små svårigheters skull; den hjälp jag fick i sista stund så att mitt högskole-diplom materialiserades; och den sista goda gåvan, när min levande Mästare trädde fram ur mina livslånga drömmar. Aldrig skulle jag gå med på att min "filosofi" inte kunde hävda sig i en prövande kamp med vad som helst i vår grova värld!

"Din villighet räknas dig till godo. Jag skall följa er till tåget medsamma." Ananta vände sig till den gapande Jitendra. "Du måste följa med och bli vittne och, säkert, bli ett offer tillsammans med din kamrat!"

En halvtimme senare var Jitendra och jag i besittning av var sin enkelbiljett till Brindaban. I ett avskilt hörn av stationsbyggnaden underkastade vi oss kroppsvisitering. Ananta blev snabbt övertygad om att vi inte bar på dolda förråd av något slag; våra enkla dhoti-kläder²⁾ dolde ingenting mer än vad som var nödvändigt.

När tron grep in på det allvarliga finansiella området, sa min kamrat protesterande: "Ananta, ge mig några rupier som säkerhet! Då kan jag skicka ett telegram till dig, om det går illa för oss.

"Jitendra!" Mitt utrop var skarpt förebrående. "Jag går inte in på det här provet, om du skall ta med pengar som en sista säkerhet."

"Det är något lugnande med penningstrammel." Jitendra sa ingenting mera, då jag betraktade honom strängt.

"Mukunda, jag är inte hjärtlös." Det hade kommit en antydning av ödmjukhet i Anantas röst. Kanhända att hans samvete slog honom: kanske för att han skickade två pojkar utan pengar till en främmande stad; kanske för hans egen religiösa skepsis' skull. "Om du på grund av någon slump eller nåd skulle lyckas med Brindaban-provet, så skall jag be dig att motta mig som din lärjunge."

Medan tåget lade kilometrarna bakom sig, vidmakthöll Jitendra en dyster tystnad. Till slut blev det dock liv i honom; han lutade sig mot mig och petade mig så att det gjorde ont på ett ömtåligt ställe.

"Jag ser inget som tyder på att Gud kommer att servera oss vår nästa måltid!"

"Tyst, tvivlande Tomas; vi har Herren med oss!"

"Kan du ordna så att han skyndar på också? Jag är redan utsulten vid bara tanken på vilka utsikter vi har. Jag for från Benares för att få se Taj-mausoleet, inte för att bli inlagd i mitt eget!"

"Upp med hakan, Jitendra! Skall vi inte för första gången få se en glimt av Brindabans underbara, heliga ting?³⁾ Jag gläder mig i djupet av mitt hjärta vid tanken på att få beträda den mark som helgats av Herren Krishnas fötter."

Dörren till vår kupé öppnades; två män slog sig ned. Nästa station skulle bli den sista.

"Har ni vänner i Brindaban, pojkar?" Främlingen mitt emot mig visade ett överraskande intresse.

"Det är vår ensak!" Ohövligen vände jag bort min blick.

"Ni är väl på rymmen från era familjer, förtrollade av Honom som stjal hjärtan.⁴⁾ Jag har en religiös läggning själv. Jag vill ta som min uppgift att se till att ni får mat och skydd mot denna överväldigande hetta."

"Nej, låt oss vara! Ni är mycket vänlig; men ni tar fel, när ni tror att vi har smitit hemifrån."

Ingen ytterligare konversation följde; så stannade tåget. När Jitendra och jag steg ned på plattformen, tog våra tillfälliga följeslagare oss under armen och kallade på en hästdroska.

Vi steg av utanför ett storslaget eremitage, som var beläget mitt bland ständigt gröna träd på en väl underhållen gård. Våra välgörare var tydligen bekanta här; en leende pojke visade oss till ett rum utan att ställa någon fråga eller göra någon anmärkning. Snart kom en äldre kvinna med värdigt uppträdande in till oss.

"Gauri Ma, furstarna kunde inte komma." En av männen vände sig till ashramets värdinna. "I sista stund korsades deras planer; de sänder sina djupaste beklaganden. Men jag har tagit med mig två andra gäster. Medsamma som vi möttes på tåget, kände jag mig dragen till dem som hängivna dyrkare av Herren Krishna."

"Adjö med er!" Våra två vänner gick mot dörren. "Vi möts igen, om Gud vill."

"Ni är välkomna hit." Gauri Ma smålog moderligt mot sina två oväntade skyddslingar. "Ni kunde inte ha kommit på en bättre dag. Jag väntade två kungliga gynnare av detta

eremitage. En sån skam om det inte hade funnits någon som kunde uppskatta mina rätter!"

Dessa aptitretande ord hade en förödande verkan på Jitendra: han brast i gråt. De "utsikter" han fruktat, blev till ett kungligt nöje; den plötsliga mentala anpassningen till det nya blev för mycket för honom. Vår värdinna såg uppmärksamt på honom men utan att säga något; kanske var hon van vid ungdomars besynnerligheter.

Lunchen tillkännagavs; Gauri Ma visade vägen till en middags-patio med ljuvliga dofter av mat. Hon försvann in i ett angränsande kök.

Jag hade på förhand tänkt ut vad jag skulle göra i denna stund. Jag utvalde den rätta fläcken på Jitendras anatomi och gav honom en stöt där, vilket fick ett lika ljudligt resultat som den stöt han hade gett mig på tåget.

"Tvivlande Tomas, Herren verkar — och skyndsamt också!"

Värdinnan återkom med en punkha. På österländskt vis fläktade hon oss oavbrutet med en solfjäder, när vi slog oss ned på utsökt vackra filtar. Lärjungar i ashramet kom och gick med ett trettiotal rätter. Det kan inte beskrivas som "mat" rätt och slätt, det vi fick, utan endast som en "kräslig måltid". Sedan vi ankom till den här planeten, hade Jitendra och jag aldrig förut smakat sådana läckerheter.

"Detta var verkligen furstliga rätter, Ärade Moder! Vad era kungliga patroner kan ha funnit mer angeläget än att vara med om denna festmåltid, det kan jag inte föreställa mig. Ni har gett oss ett minne för livet!"

På grund av Anantas krav på provets utförande, kunde vi inte förklara för den nådiga värdinnan att vårt tack hade en dubbel innebörd. Men vår uppriktighet var åtminstone uppenbar. Vi gav oss iväg med hennes välsignelse och en lockande inbjudan att än en gång besöka eremitaget.

Hettan utomhus var obarmhärtig. Min vän och jag sökte skydd under ett storslaget cadambaträd vid eremitagets port. Skarpa ord följde; än en gång anfäktades Jitendra av tvivel.

"En fin knipa man är i tack vare dig! Lunchen vi fick berodde bara på tillfällig tur! Hur skall vi nu komma till den här stadens sevärdheter, och hur i all världen tänker du ordna så att jag kommer tillbaka till Ananta?"

"Du är snar att glömma bort Gud, nu när din mage är fylld." Mina ord, sagda utan bitterhet, var anklagande. Hur lätt glömmar inte en mänskliga gudomlig nåd! Ingen finns, som inte har fått se en del av sina böner gå i uppfyllelse.

"Jag glömmar nog inte så snart det dåraktiga i att ge mig i väg på resa tillsammans med en vildhjärna som du!"

"Tyst, Jitendra! Samme Herren som gav oss mat, skall visa oss Brindaban och se till att vi kommer tillbaka till Agra."

En smärt ung man med angenämt utseende närmade sig oss med snabba steg. Han stannade under vårt träd och bugade sig för mig.

"Käre vän, du och din följeslagare måste vara främlingar här. Tillåt mig att bli er värd och vägvisare."

Det är knappast möjligt för en indier att blekna, men Jitendras an-

sikte fick plötsligt en sjuklig färgton. Jag avböjde artigt erbjudandet.

"Inte visar du väl bort mig?" Främlingens oro skulle ha varit komisk under alla andra omständigheter.

"Varför inte?"

"Du är min guru." Hans ögon sökte tillitsfullt mina. "Under mina andaktsstunder vid middagstiden uppenbarade sig den välsignade Herren Krishna för mig i en vision. Han visade mig två övergivna figurer under just det här trädet. Den enes ansikte var ditt, min herre! Ofta har jag sett det i meditation! Jag skulle bli så glad om du ville acceptera mina ödmjuka tjänster!"

"Jag är också lycklig för att du har funnit mig. Varken Gud eller människor har övergett oss!" Fastän jag stod orörlig och smålog åt mannens ivriga uppsyn, kastade jag mig i en inre vörtnadsfull bugning

Yogananda med sin guru Sri Yukteswar i Calcutta 1935.

för de Gudomliga Fötterna.

"Kära vänner, vill ni inte hedra mitt hem med ett besök?"

"Det är ett vänligt förslag; men vi kan inte. Vi är redan gäster hos min broder i Agra."

"Ge mig åtminstone minnet av en rundtur genom Brindaban tillsammans med er!"

Jag samtyckte med glädje. Den unge mannen, som sa att han hette Pratap Chatterji, ropade till sig en hästskjuts. Vi besökte Madanamohanatemplet och andra Krishnas heliga platser. Mörkret föll på medan vi ägnade oss åt andakt i templet.

"Ursäkta mig medan jag köper sandesh!"⁵⁾ Pratap gick in i en affär i närheten av järnvägsstationen. Jitendra och jag promenerade långsamt med den breda gatan, som nu, när det var jämförelsevis kyligt, var till trängsel fylld med människor. Vår vän var borta en stund men återkom slutligen med många godsaker som gåvor.

"Låt mig få göra denna förtjänstfulla gärning!" Pratap höll leende fram en bunt rupi-sedlar — samt två nyinköpta biljetter till Agra.

Min vördnad när jag accepterade gåvorna, var för den Osynliga Handen. Ananta ringaktade den, men hade den inte gett långt utöver det nödvändiga?

Vi sökte upp en avskild plats i närheten av stationen.

"Pratap, jag vill ge dig undervisning i den Kriya Yoga som lärdes ut av Lahiri Mahasaya, den moderna tidens störste yogi. Hans teknik skall bli din guru."

Pratap initierades på en halvtimme. "Kriya är din chintamani", förklarade jag för den nya lärjungen. "Denna teknik, vilken, som du ser, är enkel, är ett verkamt medel för att påskynda människans andliga utveckling. Hinduiska skrifter lär att det inkarnerande jaget behöver en miljon år för att uppnå frigörelse från maya. Denna naturliga tidsperiod förkortas i hög grad genom Kriya Yoga. Precis som Jagadis Chandra Bose har visat att växternas utveckling kan accelereras långt över det normala, så kan även människans psykiska utveckling påskyndas genom en inre vetenskap. Var trogen i din utövning och du kommer att närma dig alla gurus' Guru."

"Jag är hänryckt över att ha funnit denna yogiska nyckel, som jag länge sökt!" Pratap tillade tankfullt: "Dess befriande verkan på sinnenas

fängsel skall göra mig fri för högre sfärer. Min vision i dag av Herren Krishna kan endast betyda det högsta goda för mig."

Vi satt en stund i tyst förståelse och gick därefter långsamt till stationen. Det var glädje inom mig, när jag steg upp på tåget, men detta var en tårarnas dag för Jitendra. Det ömma farväl vi tog av Pratap, hade understrukits av kvävda snyftningar från båda mina följeslagare. Än en gång under vår resa befann sig Jitendra i den djupaste bedrövelse. Inte för vad som skulle kunna hända honom, denna gång, utan han var bedrövad över sig själv.

"Hur grund är inte min tro! Mitt hjärta har varit av sten! Aldrig mer skall jag tvivla på Guds beskydd!"

Midnatt närmade sig. De två "askungarna" som hade skickats iväg utan pengar, kom in i Anantas sovrum. Hans ansikte var, så som han hade lovat, en studie i förvåning. Under tystnad lät jag rupierna regna ned över bordet.

"Sanningen, Jitendra!" sa Ananta i skämtsamt ton. "Har inte vår pojkspoling här iscensatt ett rån?"

Men när han fick höra vår historia, blev min broder allvarsam, därefter högtidlig.

"Det finns utsökta livslagar av ett slag som jag inte hade tänkt mig." Ananta talade med en andlig entusiasm som man aldrig tidigare hade kunnat märka hos honom. "För första gången förstår jag din likgiltighet för de simpla skatter som samlas i jordiska valv."

I den sena timmen insisterade min broder på att han skulle erhålla diksha⁶⁾ i Kriya Yoga. "Gurun" Mukunda fick på en enda dag ta på sig ansvaret för två oväntade lärjungar.

Följande morgon åt vi frukost i en harmoni som hade saknats dagen innan. Jag log mot Jitendra. "Du skall inte bli lurad på Taj Mahal. Låt oss bese det innan vi ger oss av till Serampore!"

¹⁾ Världsberömt mausoleum.

²⁾ Ett dhoti-kläde knyts runt livet och täcker benen.

³⁾ Brindaban, där Herren Krishna verkade, är hinduernas Jerusalem. Den heliga staden är ett pilgrimsmål för miljoner hinduer.

⁴⁾ En benämning på Krishna.

⁵⁾ Indisk konfekt.

⁶⁾ Andlig initiation.

Anm: Ovanstående är hämtat ur Paramhansa Yoganandas självbiografi. Det är ett av de trettio kapitel som inte finns medtagna i den svenska utgåvan, Mitt liv som yogi. Copyright: Self-Realisation Fellowship, Los Angeles.

SÖKARENS BOKHANDEL

Adress: Box 3063, Stockholm 3.

Telefon: 08/69 60 27.

(Till de angivna priserna kommer oms och porto.)

Poul Bjerre:

"SPOKERIER"

I denna bok, som framför allt handlar om "fallet Karin", visar dr. Bjerre att vissa parapsykologiska företeelser inte får tolkas spiritualistiskt.

Boken är sedan länge slut på förlaget, och vi effektuerar beställningar så länge vår upplaga räcker. Pris häftd 14: —.

Sverre Holmsen:

LEVANDE VISDOM

Ett urval aforismer från när och fjärran. Pris 9: 50.

Nils Kalén:

VETTIG FÖDA

Lämplig vegetarisk grundbok. "Snabbkurs i hälsokost", receptsamling, "litet vegetariskt lexikon". Pris 5: —.

Ruth Montgomery:

FÖDD MED SIARGAVA

Om den amerikanska kristallskåderskan Jeane Dixon berättas här på ett fängslande sätt av en god skribent. När boken först kom ut i USA, låg den överst på bestsellerlistan för non-fiction. Pris häftad 24: 50.

Günther Schwab:

DJÄVULSDANSEN

Arhundradets bok! Om den moderna människans sjukdomsskapande livsföringsfel. Intelligent, underhållande, bemängd med oavvisliga fakta. Pris häftad 26: 50.

Florence Scovel Shinn:

HUR MAN VINNER LIVETS SPEL

En bok om hur man lyckas med sitt liv. Fascinerande. Inspirerande. Pris häftad 7: 50.

Olof Thorborg:

FASTEBOKEN

"Hur man fastar för hälsa och slankhet. Bra råsaftkurer mot reumatism m. m." Pris häftad 7: 85.

Poul Thorsen:

MÄNNISKANS OKÄNDA KRAFTER

Om medier, materialisationer, telepati, psykometri, materians genomtränglighet m. m. Pris häftad 10: —.

HELANDE HÄNDER

I nr 4, 1967, av The Journal of the American Society for Psychical Research, en parapsykologisk tidskrift, har Bernard Grad gett en redogörelse för undersökningar rörande verkningarna av helande genom handpåläggning.

Han nämner inledningsvis att i gångna tider har helbrägdagörelser som sägs ha skett efter handpåläggning och på andra besläktade sätt, i mycket hög grad bidragit till utbredningen av många kulter, i synnerhet den tidiga kristna kyrkan. Numer, skriver Grad, är samhället ointresserat eller fördömande i förhållande till sådana fenomen. Läkarna betraktar dem som kvacksalveri och anser att gynnsamma resultat får tillskrivas suggestion. Men, fortsätter han, för inte så länge sedan var suggestion inte heller accepterad bland vetenskapsmännen... och folkmediciner utdömdes som värdelösa av de medicinska auktoriteterna; nu används flera av dem av läkare.

Grad tror att handpåläggningsmetodens enkelhet kan ha varit en orsak till att vetenskapen har förbiset eller avvisat den. Själv har han genom experiment velat få svar på frågan om botande genom handpåläggning verkligen förekommer, och, om så är fallet, hur proceduren fungerar.

Experiment gjordes med en man, E, vilken sade sig ha förmåga att hela genom handpåläggning. Man åstadkom sår på ryggen på möss. En del av mössen behandlades sedan av E på så sätt att de placerades i behållare och hölls mellan Es händer under två femtonminutersperioder om dagen, fem och en halv dag per vecka, till dess sårerna hade läkts efter tjugo dagar. Kontrollmöss placerades i liknande behållare och blev antingen obehandlade eller behandlades på samma sätt som av E men av personer som inte gjorde anspråk på att ha någon helande kraft.

Det visade sig att de möss som behandlades av E blev friska fortare än mössen i de två kontrollgrupperna. Skillnadens storlek framgår ej av redogörelsen, eftersom författaren hänvisar till tabeller som publicerats i tidskriften ett par år tidigare.

Sedan gjordes experiment med kornfrön, och det kunde konstateras att de växter som behandlades av E sköt upp fortare än växterna i kontrollgrupperna. Metoden vid växtförsöken var att E "behandla-

de" det vatten som växterna sedan vattnades med. Han kom således inte i fysisk kontakt med växterna.

Det experiment som beskrivs och diskuteras i detalj i Bernard Grads artikel, bestod i att tre personer (en psykiatriskt normal och två som led av depression) under trettio minuter i sina händer höll förseglade flaskor med steril, normal saltlösning i vakuum. Det fanns en kontrollgrupp av liknande flaskor som inte fick någon behandling. Saltlösningen användes därefter bara vid den första bevattningen av kornfrön. Därefter vattnades endast med vattenledningsvatten. De första skotten sköt upp ur jorden efter åtta dagar. Hela experimentet varade 16 dagar.

Det visade sig att under hela observationstiden hörde de längsta plantorna till den grupp som fått saltlösning vilken behandlats av den psykiatriskt normala personen. Statistiskt signifikanta skillnader mellan å ena sidan den friske och å andra sidan de andra grupperna (som en enhet) kunde konstateras från experimentets tolfte dag. Den normale hade också hela tiden fler skott än de andra grupperna, fastän skillnaden här inte hade någon statistisk signifikans.

Vid experimentets slut var den friskes plantor i genomsnitt 41 mm höga, de sjukas 38 respektive 29 mm och de obehandlade plantorna 32 mm. (Den "friske" vid dessa experiment gjorde ej anspråk på att ha någon speciell helande kraft.)

Anm. Vi har ej utrymme att beskriva experimentets alla detaljer utan har endast kunnat ge en redogörelse i stort.

De som har kvar äldre nummer av Sökaren, kan jämföra med "Experiment med bön" i nr 2, 1964, "Välsignande som vetenskap" i nr 4, 1965, och "Helande vatten" i samma nr. (Dessa nr är slutsålda.)

GERLOFF UR TIDEN

Den tyske psykiske forskaren dr Hans Gerloff lämnade vår värld för några månader sedan. Han var mycket intresserad av materialisationsfenomen, och han hade ett psykiskt museum som han var mycket stolt över; i detta fanns bl. a. fingeravtryck och namnteckningar gjorda av materialiserade gestalter.

Gerloff såg tillsammans 200 framträdanden av 95 materialisationer; han kunde utföra noggranna prov med fantomerna, som visade att deras andedräkt var normal, liksom hjärtverksamheten. Han tog även upp materialiserade gestalters röster på band.

Dr Gerloff konstaterade att de fysiska fenomen som han bevitnade hos 11 medier, framför allt Einer Nielsen i Köpenhamn, var äkta, men han trodde att mediernas undermedvetna var ansvarigt för manifestationerna. Sedan hans hustru avlidit, hörde Gerloff knackningar i sitt hem, vilket han berättat om i ett supplement till sin bok "The Crisis in Parapsychology: Stagnation or Progress?" Men Gerloff skrev att han inte kunde veta om det var hans fru i spiritualistisk mening eller om fenomenet hade någon annan förklaring.

Psychic News, som vi hämtat ovanstående upplysningar från, tillägger att "nu när han har återförenats med sin fru, sysselsätter honom inte längre sådana problem".

UR T. L. VASWANIS SKRIFTER

Livet är ett mysterium. En sida av detta mysterium är döden.

Vägen till frigörelse är tvåfaldig: (1) meditation i tystnad, (2) medkänsla, osjälviskt tjänande.

Nationerna behöver vittnen om sanningen att folkets sanna frihet finns i frihet från habegär och högmot och att civilisationens kraft och storhet ligger i självutgivandet som förökar mänsklighetens glädje.

Oh, Krishnas barn! Dyk ned i havet. Däri finns oräkneliga pärlor som väntar på att du skall hämta upp dem från de dolda djupen.

*

Jag såg en fågel sitta på en trädgren. Fågeln sjöng en vacker sång, och jag tänkte för mig själv: "Så vacker sång!" Vad var sångens hemlighet? Fågeln var bekymmerslös.

Du kan också sjunga vackra sånger, men du har bekymmer som trycker dig. Fågeln satt på en liten gren. Men fågeln hade inga besvär. Den hade vingar så att den lätt kunde flyga. Och jag tänkte för mig själv: "Låt mig vara som fågeln!"

Vi sitter också var och en på sin gren av Livets Träd. Du tror att du har hus, hem, stora rikedomar. Du kan inte lita på dem. De är inte bättre än trädets grenar. De ting vi räknar med, är som trädgrenar: de bryts och faller. Men var inte ängslig! Själén har vingar. Lita inte på världen! Var bekymmerslös som fågeln och skaffa dig vingar! Sjung ditt livs sång!

SPIRITUALISM

Av Rolf Carleson

För många religiösa människor av en äldre generation har evangelierna varit bevis nog för fortlevnad. Men det är annorlunda nu. Nutidsmänniskan, som är mer vetenskapligt orienterad, vill ersätta **tro** med **vetande**. När det gäller vår fortsatta existens och utveckling i en oss omgivande andevärld, kan spiritualismen erbjuda sanningssökaren ett rikt fält för forskning.

Spiritualismen har tre aspekter, den vetenskapliga (som prövar de psykiska fenomenens värde), den filosofiska (som drar slutsatser av det upplevda) och den religiösa (som ger impulser till andlig utveckling). Spiritualismen i Sverige är inte organiserad som eget trosamfund, utan dess medlemmar tillhör samtidigt olika religiösa riktningar. I England och U.S.A. är spiritualismen officiellt erkänd som religiös rörelse, dock med ett minimum av ritual.

Det är framförallt **fenomenen** som bidragit till att spiritualismen blivit uppmärksammas också på senare tid, där veckopressen tävlar om att presentera sensationella skildringar från seanser och TV fört fram ett par uppmärksammas program med inslag som inte gjort spiritualismen full rättvisa. Att över 20.000 svenskar köpt Astrid Gilmarks utomordentliga första bok är emellertid ett tecken på att folk törstar efter upplysning.

Kunskap om vad spiritualismen är och **vill** har inte nått fram i önskvärd utsträckning. Efraim Briems uppsats i Nordisk Familjeboks 3:e upplaga, utg. 1933, är helt negativ. **Spiritism** är "tron på att en förbindelse kan åstadkommas mellan de avlidnas andar och de efterlevande människorna", men bevisningen förnekas, fenomenen är "mycket suspekta" och som religion är spiritismen "synnerligen torftig". Om detta auktoritativa uttalande är korrekt, finns det anledning att sprida en sådan tro?

Ungefär 3.000 personer i vårt land har genom aktivt medlemskap i ett 30-tal föreningar och genom prenumeration på "Spiritualisten" (eller, såsom tidningen från årsskiftet 1967 numera heter, "Utan Gräns") kommit underfund med att spiritualismen är värd ett allvarligt

studium. Åtskilliga tiotusental svenskar har säkerligen gjort samma erfarenhet under årens lopp, ty den första ännu existerande föreningen bildades på 1880-talet, medan större sammanslutningar verkat sedan början av 20-talet. Stockholms Spiritualistiska Förening har nu ca. 900 medlemmar. Många spiritualister tillhör inte någon förening utan har nått sin övertygelse genom litteraturen och under något års medlemskap i en förening — det är ju endast genom att vara medlem som man kan få deltaga i seanser. Statistiska uppgifter om antalet spiritualister blir ofta missvisande. I England räknar man med ca. 50.000 organiserade, i USA kanske det dubbla, medan antalet "spiritister" i Brasilien officiellt uppges till flera miljoner.

Den moderna spiritualismen hade sitt upphov år 1848 i samband med några spökerifenomen i Hydesville, USA, varvid man uppmärksammas att "andar" — avlidna personer — kunde ge sig tillkänna medelst knackningar och i närvaro av särskilt känsliga personer — "medier". Kontakten med andevärlden var inte någon nyhet — den omtalas i bibeln, och bl. a. Swedenborg har skildrat sina syner därifrån. Men mediernas antal växte med efter dåtida förhållanden lavinartad fart, och rörelsen vann efter några år insteg även i England och Frankrike. Det är framförallt fransmannen Allan Kardec's förtjänst att den **spiritistiska filosofin** utvecklats. "Andarnas bok", utg. 1857, är alltså en "bibel" för sydamerikanska spiritister. Boken utgör seanssvar på systematiskt framställda frågor om människans väsen, moraliska beteende och religiösa liv. Den engelska prästen Stainton Moses' bok "Spirit Teachings" (utg. 1883, svensk upplaga 1892 under titeln Från en högre värld) har haft ungefär samma betydelse för engelsktalande spiritualister — här gäller frågor och svar framförallt bibeln.

De spiritualistiska fenomenen har uppmärksammas av vetenskapliga forskare i snart ett sekel. Det engelska Sällskapet för Psykisk Forskning, grundat 1882, bildades med tanke på att pröva spiritualisternas påståenden och många av Sällska-

pets förgrundsgestalter har accepterat den s. k. ande-teorin. Sällskapet som sådant intar en neutral ställning men har publicerat åtskilliga redogörelser som styrker fortlevnadstanken. På senare år har den parapsykologiska forskningen helt inriktats på försök att bevisa existensen av olika slags fenomen: klärvoajans, framtidsförnimmande etc. genom kvantitativa försök vars resultat statistiskt bearbetats. Resultatet av all denna forskning kan i korthet sägas vara positivt i så måtto att man påvisat den s. k. psi-förmågan hos människan, ett "sjätte sinne" som fungerar utanför kända naturlagar. Också de alltmåra sällsynta "fysiska fenomenen" kan betraktas som vetenskapligt **konstaterade** av prominenta forskare, fastän meningarna skiljer sig huruvida avlidna personer har med fenomenen att göra. Att fenomenen objektivt prövas av vetenskapligt tränade personer och att spiritualisterna själva efter bästa förmåga försöker att analysera sina upplevelser, är ett livsvillkor för en rörelse som vågar påstå att den "vet" att de döda lever.

Spiritualismen har inte någon fastställd trosbekännelse men framhåller "sju principer" som med fri tolkningsrätt lyder: 1) Guds faderskap, 2) Människlighetens broderskap, 3) Gemenskap med andevärlden, 4) Själens fortlevnad, 5) Personligt ansvar, 6) Belöning och straff i nästa liv för alla goda och onda handlingar på jorden samt 7) Evtig framåtskridande möjligt för varje mänsklig själ.

Gud existerar. Man kan inte betvivla hans existens. Gud är evig, han är oföränderlig, unik och allsmäktig, rättvis och god. Gud är det Högsta Förnuftet — urkälla till allt — den första orsaken. Så ungefär sammanfattar Kardec gudsbegreppet. Språket är alltför fattigt för att definiera det som övergår mänskligt förnuft.

Människorna är bröder. Kärlek och medkänsla är de viktigaste förutsättningarna för mänsklig samvaro. Utan "**charité**" kan man inte uppnå frälsning. Begreppet "**charité**" innefattar många andra mänskliga dygder än kärlek — barmhärtighet, välgörenhet, goda gärningar i allmänhet. Det är främst genom att

följa denna princip, att utöva välgörenhet, bygga och underhålla sjukhus och ålderdomshem, som spiritisterna i Sydamerika fått ett gott namn och blivit respekterade.

Att tro på gemenskap med andevärlden när man gång på gång under seanser eller enskild meditation får bevis på dess existens blir för spiritualisten inte en trossak utan en visshet. Det är andevärlden som söker kontakt med den här världen. Det är tillåtet.

Själens fortlevnad bevisas genom de budskap som lämnas vid seanser som på olika sätt visar att personliga minnen och känslor lever kvar. Meddelandena ger också en bild av tillvaron på den andra sidan — men också här saknar man möjlighet att ge ett fullkomligt svar. Att det är en **verklig** värld, inte en **drömvärld**, betonas gång på gång.

Det personliga ansvaret — karmalagen, lagen om orsak och verkan — är en mycket viktig princip. Som man sår så skall man ock skörda — inte bara i detta liv, utan i kommande tillvaro, ja, i kommande jordeliv. Flertalet spiritualister accepterar reinkarnationstanken, en hörnpelare i Kardec's system. Man kan inte avbörda sitt ansvar på någon annan. I detta skiljer sig spiritualismen från kristendomen — men genom att gå i Kristi fotspår och följa hans exempel kan man gottgöra sina felsteg. Spiritualismen betonar inte så mycket människans synd utan framhåller hellre det inneboende **goda** hos människan, gudagnistan som skall väckas till liv.

Trots sina brister skall människan så småningom nå fullkomning. Det kan ta ett eller flera jordeliv, det kan ta många mellanperioder i andra tillvarelseformer, men slutmålet är givet. I och med att fortlevnaden betraktas som ett faktum, är ingen individ dömd till förintelse, varken vid dödsögonblicket eller på "den yttersta dagen". Tillvaron på den andra sidan betingas av det jordeliv man nyss avslutat — tillvaron kan symboliskt sett bli "ljusare" eller "mörkare" — men **alla** fortlever. Ett "helvete" i hävdvunnen mening finns inte, men samvetsqual och ånger undgår man inte. Detta tillstånd är inte "evigt" — det goda i människan, det som är av Gud, segnar. Det talas i bibeln om "ondskans andemakter" — det är i vår värld idag svårt att komma ifrån tanken att det finns sådana krafter i universum, men dessa krafter kommer **inte** att segra.

Det är alltså **tjänande** som är den väsentligaste egenskapen för en spiritualist. Därmed är inte sagt att tanken alltid förverkligas, men den framhålls gång på gång. Spiritualisten är medveten om tankens makt, om bödens värde och meditation. Också djuren har rättigheter — de fortlever; framförallt husdjur, hundar, katter, har individuell fortlevnad. Många spiritualister är vegetarianer, också en del medier. Att verka för fred och samförstånd borde också vara naturligt för en spiritualist.

I denna redogörelse för spiritualismens filosofi finns många likheter med andra ockulta rörelser representerade i vårt land. Karmaläran och reinkarnationen är gemensamma ägodelar, likaså uppfattningen om tillvaron på andra "plan" — det är egentligen bara terminologin som är olika. Dock är det mera som förenar än som skiljer. Vad som brister är kunskapen om, hur de olika rörelserna fungerar i **detta nu**. Personer som är aktivt engagerade inom en viss rörelse, har ofta inte tid eller tillfälle att studera andra rörelser och bygger sin uppfattning på vad t. ex. någon skrivit för 50—60 år sedan. Bitande kritik riktades av teosofiska författare mot spiritualismen vid sekelskiftet. Kritiken var troligen berättigad då, men också spiritualisterna själva har kommit underfund med bristerna och efter bästa förmåga sökt att avhjälpa dem. Mycket skulle vara vunnet med ett intimare samarbete rörelserna emellan, gemensamma samtal, dialoger. Tanken har redan väckts och särskilt från spiritualistiskt håll är man angelägen om att den förverkligas.

Också mot kyrkan vill spiritualismen visa en tolerant attityd. Fortlevnad är en grundprincip för kristendomen, och spiritualismens bevismaterial står till förfogande.

Mediumskap finns latent hos många. De flesta människor har upplevt varsel, sanndrömmar, t.o.m. klärvoajanta syner utan att själva förstå innebörden. Men för att bli **medium** fordras som regel mångårig träning. Det gäller framförallt utveckling av de andliga egenskaperna — ödmjukhet, tålmod, medkänsla — för att man på detta sätt ska få de bästa resultaten. En utvecklingscirkel där jag var medlem i 14 år, hade under de första fyra åren inte uppnått några egentliga resultat. Men harmonin, sammanhållningen och tillförsikten var utomordentlig vilket också uppskattades av delta-

garna. Så småningom utvecklade ett medium klärvoajans och trans, och därefter följde de numera så sällsynta direktröstfenomenen och materialisation. Under de första åren fick inga utomstående tillträde till seanserna, men sekretessen släpptes och 100-tals stockholmare fick sedermera vara med och själva bilda sig en uppfattning om fenomenens värde. Förutom meddelanden av mera privat karaktär — samtal och hälsningar från närstående — fick vi regelbundet förbindelse med lärare från den andra sidan, som undervisade om andliga ting, ofta med en språkbehandling och ett innehåll, som översteg mediets normala förmåga. Upplevelserna under dessa år var så påtagliga, att jag inte egentligen behövt ytterligare bevis för fenomenens äkthet.

I och med mina föräldrars bortgång, 1940 resp. 1946, och vid seanser i utlandet, särskilt i England, där mina personliga förhållanden inte kunde vara kända, fick jag en annan inriktning för mitt sökande. Intresset hade tidigare varit mera allmänt, nu tillkom möjligheten att se i vad mån mina föräldrar kunde ge sig tillkänna på ett övertygande sätt. Det är ju framförallt för de sörjande som spiritualismen har en stor uppgift — att ge tröst och förvissning om ett återseende.

Min far har bevisat sin fortlevnad. Jag har fått meddelanden som bevisar hans fortsatta intresse för mig och min familj och som visar att han har minnet kvar av sina lärdomar under jordelivet. Såväl min far som min mor och min svärmor har skildrat sitt mottagande på den andra sidan och genom olika medier förmedlat glimtar från sitt jordeliv som bevisat deras identitet. Jag har försökt att noggrant analysera mina upplevelser och fört noggranna protokoll under medlemskapet i cirkeln och vid viktigare privatseanser i utlandet. När man läser dessa anteckningar som ett helt, som jag med tanke på utgivande av en bok haft tillfälle till i sommar, har jag funnit hur allt bildar ett mönster, hur förutsägelser slagit in och att det inte är överord att påstå, att de döda lever. Det finns inte längre utrymme hos mig för tvivel på spiritualismens grundtanke — personlighetens fortlevnad.

Inte **alla** seanser ger påtagliga bevis — betingelserna varierar, mediets hälsotillstånd kanske inte är det allra bästa, en deltagare kan

(Forts. på sid. 13)

RYMDBESÖK — ELLER VAD?

Nedan upptecknade händelse ägde rum på kvällen onsdagen den 23 augusti 1967 i utkanten av ett mellansvenskt samhälle. Vittnen till händelseförloppet är två ungdomar, en pojke, här kallad P, och hans flickvän, F, båda i 15-årsåldern.

Det inträffade är av sådan art att varken ungdomarnas identitet eller samhällets namn kan tillkännages. Vittnenas välbetänkta självbevarelsesdrift torde vara en fullt acceptabel motivering för utelämnandet av dessa uppgifter.

Genom en bekant vars arbetskamrat är far till flickan (F) fick jag den 25 aug. tips om att något egendomligt inträffat — två ungdomar hade sett något och blivit chockade. Efter telefonkontakt med P:s mor besökte jag den 26 aug. P:s hem och träffade såväl dennes föräldrar som F och hennes far. Vid detta första besök var ungdomarna kanske något tystlåtna — vilket jag tolkade som naturlig försiktighet — men jag fick en uppfattning om vad som hänt. Vid ett återbesök några dagar senare utfrågade jag P och F utförligt och noterade allt efter bästa förmåga.

Följande — i huvudsak baserat på P:s redogörelse — hände. P och F var ute och strövade och befann sig strax efter kl. 8 på kvällen på en liten väg intill en industritomt. Solen hade gått ner, det var skymning. De varseblev nu ett rödaktigt sken över skogen vilket syntes ha kommit ungefär från söder. »Skenet», som ej var påfallande starkt, sänkte sig tämligen snabbt ned över skogen och syntes stanna vid marken invid skogsbrynet. P kunde inte tillskriva »skenet» någon viss form eller kontur, inte heller noterade han någon sorts flygkropp eller struktur som dolde sig bakom det röda ljuset (detta kan dock ha varit fallet). Fenomenet var helt ljudlöst. P och F tyckte det kändes »ruggigt» och gav sig tämligen snabbt från platsen. De hade liksom en obehaglig känsla av att stå under observation, som om någon eller något bakom skenet iakttog dem. Den känslan blev de heller inte kvitt under några timmar framöver.

Med direkt kurs hemåt tog de genvägen över ett fält. Under tiden hade det röda skenet höjt sig och befann sig åter över skogen. Nästan hemma vände F om och gick fram till vägen, ty hon ville se om skenet var kvar. P kom efter. De beslöt nu att ta en promenad en bit bortåt längs vägen. Till en början såg de fortfarande skenet som nu rörde sig »av och an» över skogen. Det drog sig sedan bort från skogsområdet och försvann i ungefär östlig riktning.

P och F kom så småningom fram till en stuga som de visste var helt obebodd —

det fanns till och med hänglås på dörren. Men inte i stugan och även utanför rörde sig »ljusfenomen», vilka var mycket egenartade och svåra att beskriva. Gulaktiga ljus liksom svävande fritt inne i ett av rummen, och på den yttervägg som vetter mot vägen sågs en sorts ljuskägla röra sig uppåt från marken. Det hördes även ljud, det lät som »korta, stumma slag mot en plankbit». Någon syntes dock ej till. P och F tyckte alltsammans hade en »onaturlig» och skrämmande karaktär.

Medan de mystiska fenomenen i stugan ännu höll på, blev det röda skenet åter synligt. Det verkade komma ungefär från väster, närmade sig sedan i en båge och tog mera nordlig kurs. Det gick rätt lågt så att det snart delvis skymdes av trädningen mot öster från stugan. Skenet växlade nu från rött till vitt, fortsatte förbi trädningen och svängde i en båge (avvek åt V.) över den större vägen och gick ner på sädesfältet på andra sidan häcken. Sedan sloknade skenet ganska snabbt efter »landningen». Hela denna manöver ägde rum medan ungdomarna ännu var kvar vid stugan.

Efter dessa ganska skrämmande upplevelser hade P och F knappast någon lust att vistas ute längre, varför de genast begav sig hemåt — föga anande vad som väntade dem där. De gick fram till det hus där P bor med sina föräldrar, och ringde på.

Då ingen tycktes vara hemma, fortsatte ungdomarna till ett närliggande hus, som bebos av P:s bägge systrar. Just som de kommit fram dit, uppenbarade sig något lysande — det hängde framför dem uppe i luften, och de visste inte varifrån det kommit. P uppskattade att det befann sig c:a 3 m framför honom och lika långt från marken. Det var runt med någon sorts central ljuskälla — det var som om en stor (och horisontellt riktad) »ficklampa» plötsligt hängde däruppe. Knappt hade detta hänt förrän en sorts »visslingar» genljöd nere från bäcken (vilken just där ligger nersänkt i en liten »ravin» som är ganska tätbevuxen). Varken P eller F kunde närmare beskriva dessa ljud annat än att de var mycket genomträngande och att de möjligen kunde jämföras med de skarpa läten man kan få fram genom att »spela» på ett i händerna sträckt grässtrå.

Nästan omedelbart i samband med »visslingarna» hördes liksom snabba, lätta steg nerifrån bäcken. Stegen kom i serier med uppehåll då och då, och de närmade sig. P och F gick några steg framåt och ut på en liten vägstump som leder fram till »ravinen» — de kunde trots allt inte hålla tillbaka en viss nyfikenhet. Plötsligt

hoppade »någon» fram bakom buskar som finns nära huset, och det var ett hopp som gjordes med stor lätthet — P tyckte att figuren nästan »flög» fram. I nästa ögonblick stod figuren helt stilla. Den var inte längre bort från ungdomarna än cirka 10 m. Figuren var rätt liten, omkring 130 cm. Den tycktes stå med armarna vid sidorna och med huvudet nedsänkt så att ansiktet skymdes. Klädseln såg ganska mörk ut. Närmare detaljer var till en början svåra att urskilja i kvällsmörkret — ljuset från gatubelysningen intill är här rätt sparsamt (klockan var då omkr. 10).

F hade nu fått för sig att figuren kunde vara en flickbekant som bodde i närheten och som kanske ville träffa henne. Hon tog därför några steg mot figuren. I samma ögonblick började den senare dock att resa huvudet och samtidigt armarna. Detta skedde med liksom knuckiga, osäkra och »skälvande» rörelser. P, som följde tätt efter F, fick nu emellertid blixtsnabbt klart för sig att här stod det inte rätt till, ty han hade hunnit få se tillräckligt av varelsens huvud och ansikte. »Akta dig, han är inte mänsklig!» skrek P till, samtidigt som han grep tag i F och hejdade henne.

När varelsen höjde armarna blev något mörkt föremål som den höll i vänster »hand» synligt. Det syntes bestå av en utskjutande del — som ett kort rör — vilken bakåt övergick i en sorts lådformad utvidgning. Under den senare befann sig varelsens »hand» (P och F hann aldrig se hur »händerna» såg ut, bara att de hade ungefär normal hudfärg). Möjligen var detta föremål tungt, ty när det restes stöttade varelsen under med högra armen. Föremålet, som var relativt stort, riktades mot ungdomarna. (Att det var fråga om ett vapen är inte otänkbart, men P och F slapp lyckligtvis få bevis för den saken — ingenting avfyrades mot dem.) P noterade även att det fanns någon sorts ljus eller glimmande »båge» längs översidan av den utskjutande delen.

Panikslagna stod P och F en kort stund och betraktade varelsen innan de snabbt retirerade. På den stunden hann de dock uppfatta mera än det hittills beskrivna.

Varelsen hade oproportionerligt stort huvud i förhållande till kroppen. Huvudet var på sin övre del beklätt med något mörkt som kunde ha varit hår, men som också kunde tänkas ha varit en huva av något slag. Denna »huva» var tämligen skarpt avgränsad mot ansiktet och gick ner i en spets mitt ovanför ögonen. De senare var ganska stora och mörka, dock svåra att beskriva. Men ett definitivt in-

tryck hade P: det fanns en genomträngande, intensiv och otäck blick bakom dessa ögon. — Ansiktsfärgen uppfattades som »normal».

På munnen-näsans plats såg det ut som ett »X» — även här är tolkningen ett frågetecken, detaljerna hann aldrig tydligt uppfattas. (Man kan dock tänka sig att en spetsig näsa och en tätt därunder liggande mun, den senare liten och formad som ett upp- och nedvänt V, kan stämma med bilden.)

Armar och ben var mycket smala. Beträffande benställningen var hjulbentheten påfallande. Hur fötter med eventuell beklädnad såg ut kunde ej uppfattas.

Klädseln var även oviss. Men troligen hade varelsen något som påminde om en overall i mörkt — kanske blåsvart — material. Detta tycktes dock vara olika på över- och underkropp. Möjligen fanns någon sorts bälte vid midjan. En märklig detalj var denna: ungefär vid fotlederna fanns något liknande en tunn »ledning», tjockleken grovt uppskattad till omkr. 2 mm, vilket omslöt varje fotled och som bara ett kort ögonblick lyste intensivt vitt. Detta hände medan varelsen stod framför ungdomarna med höjt »vapen». (Jag har med P:s hjälp sökt illustrera varelsen så som visas på bild.)

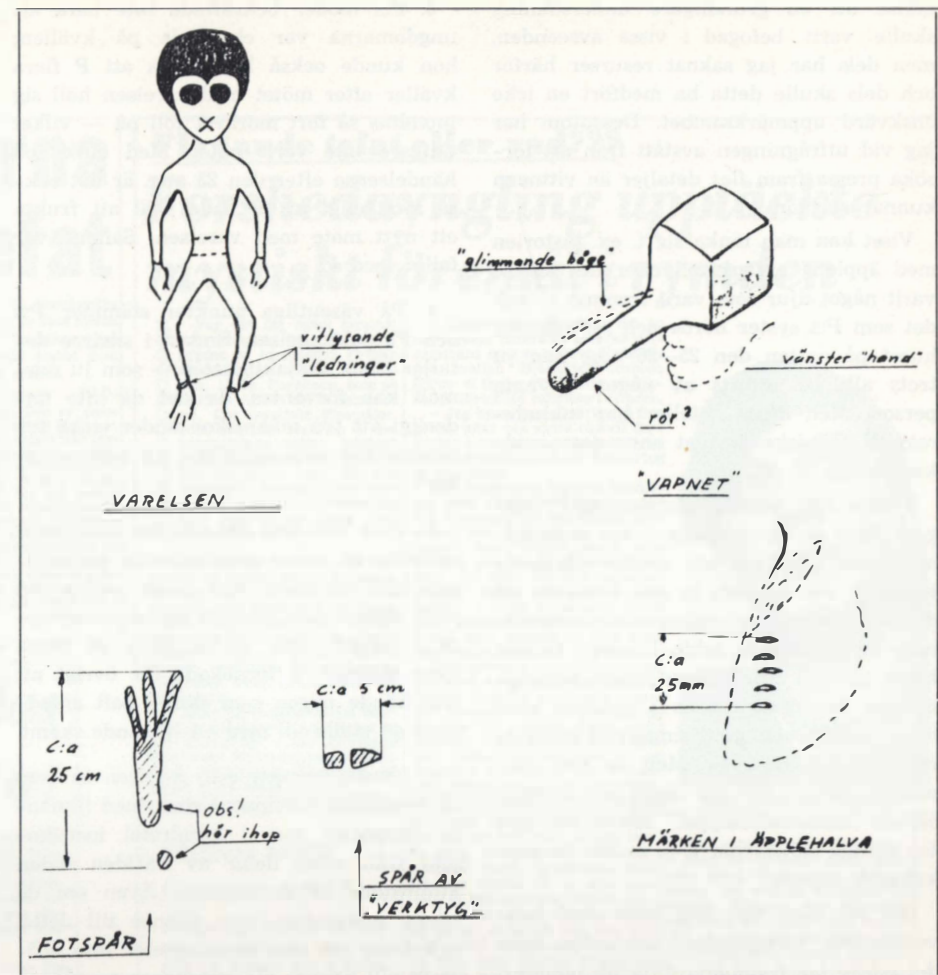
Varelsen verkade »tuff» där den stod framför P och F, men samtidigt på något sätt osäker, den liksom darrade eller »skälvde». (Man kan tänka sig att den blivit överraskad och kände sig hotad, vilket i så fall ger stöd för antagandet att föremålet i vänsterhanden verkligen var någon sorts vapen.)

Efter denna korta men skakande konfrontation hade ungdomarna bara en tanke: att komma inomhus fortast möjligt. De återvände skyndsamt till P:s systrars hus, där de knackade på och släpptes in. P och F var chockade vilket såväl systarna som P:s moder (som kort därefter träffade de bägge ungdomarna) kunde betyga.

*

Så långt är redogörelsen för det huvudsakliga händelseförloppet klar. Men det hela var ändå inte över, det blev ett visst efterspel under några dygn framöver som i väsentliga delar bör ägnas uppmärksamhet.

Det fanns en del äppelträd nära buskarna vid P:s systrars hus — just varifrån varelsen sågs hoppa fram. Dagen efter händelsen (den 24 aug.) fann P vid dessa fruktträd några äpplen som utsatts för en något ovanlig behandling (och som P överlämnade till mig). De var uppkluvna men utan att någon kniv eller dylikt använts, vilket man direkt kunde se på snittyterna. På en av äppelhalvorna fanns tydliga små, halvmånformiga märken, 5 st placerade efter varandra och med om-

kring 6 mm inbördes avstånd (det är praktiskt taget omöjligt att dessa märken skulle kunna härröra från naglarna på en mänsklig hand — då borde märkena legat »bredvid» varandra, inte »ovanför» varandra). Vidare fanns, särskilt på en av äppelhalvorna, liksom tjocka band eller strängar av något som liknade slem och som låg kors och tvärs över snittytan. P sade att slemmet hade en »rovdjursliknande» lukt.

Den 24 aug. konstaterade P och F egendomliga fotspår som fanns både hemma i trädgården och ute på fältet mellan hemmet och industritomten. Fotspåren i senare fallet, som underligt nog fanns i närheten av den väg som ungdomarna tagit över fältet kvällen innan, var tydligast. Bland dessa underliga fotspår fanns även en sorts mindre spår som helt skilde sig från de förra. (Bägge typerna av spår uppritades med P:s hjälp och är illustrerade på bild. Spåren fanns ej kvar vid mitt besök den 26 aug.) P och F hade ute på fältet kunnat jämföra de främmande fotspåren med sina egna och därvid funnit att de förra var mycket djupare.

Till sist kan även noteras att en av P:s systrar natten mellan den 24 och 25 aug. hörde ljud utanför huset; dessutom såg hon genom fönstret ljussken som såg ut att komma från någon sorts »ficklampa» (Jämför händelsen på kvällen den 23 aug.). Ljuden var dels fotsteg som ljud

sakta, 4 à 5 i taget, dels hördes en sorts knäppningar och skrapande ljud. På morgonen konstaterades att två luckor brutits loss från ett av fönstren. Ljus- och ljudfenomenen inträffade vid 2-tiden på natten och ljuset var då tänt inne i huset, vilket torde ha varit synligt utifrån. (Om någon person smugit omkring utanför huset och i så fall även gjort åverkan på fönsterluckorna är det ganska egendomligt att han vågat ta risken trots att det lyste i fönstren!)

Mina egna kommentarer och noteringar i övrigt:

Vad skall amn nu tro om allt detta? — Har inte ungdomarna hittat på hela historien eller kanske rentav »inbillat» sig alltihop? Har de inte misstolkat vad de varit med om? Eller har någon arrangerat ett skämt?

Man bör ju vara kritiskt inställd och med fantasins hjälp söka konventionella förklaringar där dessa eventuellt kan passa in. Och man kanske på vissa punkter i den här redogörelsen kan tänka sig sådana förklaringar. Man kan då naturligtvis utnyttja den omständigheten att redogörelsen ovan på en del punkter saknar tillräckligt med detaljer, och så ersätter man dessa med vad man tycker kan passa in — varvid man får fram en naturlig förklaring. — Det bör kanske här fram-

hållas att en grundligare undersökning skulle varit befogad i vissa avseenden, men dels har jag saknat resurser härför och dels skulle detta ha medfört en icke önskvärd uppmärksamhet. Dessutom har jag vid utfrågningen avstått från att försöka pressa fram fler detaljer än vittnena kunnat stå för.

Visst kan man tänka sig t. ex. historien med äpplena arrangerad eller det kunde varit något djur som varit framme — och det som P:s syster hörde och såg utanför huset på natten den 25—26 aug. kan ju trots allt ha utförts av någon okynnig person. Men dessa detaljer har inkluderats då jag icke kunnat anse dem ovidkommande.

Vidare bör kanske nämnas att P tidigare följt en artikelserie i en veckotidning som handlade om ämnet »flygande tefat» — och det kan ju inte förnekas att de relaterade upplevelserna är orienterade inom nämnda gebit. Läsaren kanske hajar till och tror sig ha funnit lösningen: en påverkad hjärna i samspel med livlig fantasi och inbillningskraft skapade fram händelserna. — Men är den lösningen rimlig i det här långa och komplicerade händelseförloppet? Blev det inte för många stötestenar t. o. m. för en psykologisk expert?

Det må vara hur som helst med konventionella förklaringar, men för egen del måste jag framhålla följande punkter:

1. Varför skulle ungdomarna hitta på en historia som denna? För att skapa sensation kring sig? — I så fall borde de varit ivriga att få det publicerat, de skulle vänt sig till t. ex. en tidsningsredaktion. Men i stället har de bestämt avböjt all uppmärksamhet. Detta är också uppenbart klokt med tanke på alla »omöjliga» episoder — ingen skulle tro dem, de skulle sannolikt väcka löje, vilket särskilt i skolan vore outhärdligt.

2. Mitt intryck av P är att han verkar vara helt normal för sin ålder. Vid sin redogörelse märkte jag otvetydigt hans allvar och uppriktighet, dessutom en viss bakomliggande motvilja och rädsla vid återberättandet — attityder som knappast var spelade utan i stället bekräftar att den starka upplevelsen varit en realitet för honom. Detsamma kan sägas om F.

3. P:s moder bekräftade inte bara att ungdomarna var chockade på kvällen; hon kunde också konstatera att P flera kvällar efter mötet med varelsen höll sig inomhus så fort mörkret föll på — vilket tidigare inte varit fallet. Med tanke på händelserna efter den 23 aug. är det också förståeligt att P hade skäl att frukta ett nytt möte med varelsen. Samma var fallet med F.

4. På väsentliga punkter stämmer P:s och F:s iakttagelser. Endast i smärre detaljer finns skiljaktigheter — som ju normalt kan förväntas. Är det då inte underligt att två människor under cirka två timmar går och »inbillar» sig samma saker?

5. Vore det hela ett utifrån arrangerat »skämt» så måste arrangörerna sannerligen haft resurser! Hur t. ex. ordna det röda skenet som ljudlöst för omkring uppe i luften? Och varför hålla på borta över skogen? P förnekade för övrigt att han kände någon som skulle haft anledning att ställa till med ett liknande skämt.

6. Ljusfenomenen och varelsen så som de beskrivits stämmer i stort med liknade rapporter som i hundratal inströmmat från olika delar av världen sedan åtminstone 20 år tillbaka. Även om de flesta människor inte känner till detta, och även om våra myndigheter inte officiellt vill kännas vid existensen av sådana rapporter, så styrker dessa i vilket fall sannolikheten för att det ligger realiteter bakom ungdomarnas berättelse.

Med den utgångspunkten bör man väl med enkel logik kunna förmoda att det röda skenet härrörde från någon sorts flygfarkost, ombord på vilken varelsen befann sig, och vilken efter en tids rekognoscering landat på sädesfältet. Därefter har varelsen gett sig ut för att undersöka något — ta prov av vegetation (utländska exempel finns) eller dylikt.

Hur det sedan hänger ihop med övriga episoder, t. ex. fenomenen vid den obebodda stugan, vill jag inte här spekulera vidare över.

Linköping den 19 september 1967

Sven Schalin

Alltmer populära
manastrålande

LAPIS LINGUA

den mexikanska, tjugigt turkosskimrande

"TUR-smuckestenen"

från Sierra Madres inre — se SÖKAREN nr 1, 1964! — lovordad av framstående psykometriker och pendelspecialister, kan erhållas genom H. Schubert, S:t Eriksgatan 109, Stockholm Va. Tel. 33 19 32.

Brev till Dig

av
LARS-ERIK ESSÉN

Om livets varför, varifrån
och varthän —
om det inre uppvaknandet —
om kampen mot det meningslösa —
om den i människan lidande

Guden —

En berättelse om människosjelen
på resa genom tid och rum
mot evigheten.

Bokförlaget VITA NOVA
Kullagatan 58, Hälsingborg

Inb: 32: — + oms.

Andevetenskaplig kontaktklubb

Box 5 — STRIB — DANMARK

önskar kontakta andligt sökande damer och herrar i alla åldrar över hela Skandinavien för bildande av en brevkrets.

Skriv efter upplysningar!

MWO-healinginstrumentet

omtalat i SÖKAREN nr 8, 1965

demonstreras av H. Schubert, som även ger behandling (t. ex. hembesök).

Adress: S:t Eriksgatan 109, Stockholm
Va. Tel. 33 19 32.

Din personliga
BIORYTM

uträknas enl. medicinalrådet dr. Wilhelm Fliess' metod, byggd på strikt vetenskapliga forskningsrön.

1. Biorytmogram eller pulsationsrhythmen.
2. Högsta försäkringsskydd mot den egna mänskliga faktorn.

Övärderligt för bl. a. varje bilförare — enl. statistiskt underlag. Begär information! H. Schubert, S:t Eriksgatan 109, Stockholm Va. Tel. 33 19 32.

Nu tror ryssarna på flygande tefat

MOSKVA (TT-Reuter) Den officiella ryska kommissionen som nyligen tillsattes för att undersöka och bedöma det växande antalet rapporter om "flygande tefat" över Sovjetunionens horisonter, de senaste månaderna, tillkännagav på måndagen att fem fall av klart autentiska observationer föreligger.

Det rör sig om "NLO" (de ryska initialer som motsvarar de engelska UPO oidentifierade flygande objekt) vilka uppträder på den kaukasiska himlen, över Uralbergen och i Centralasien.

En av de mystiska fenomenen hade formen av en skara och svepte fram över Svarta havet, efterföljande en "durrande luftväg". Detaljer från observationerna i de övriga fallen avslöjades inte. Några av iakttagelserna kom från piloter i Aeroflot.

Den gångna sommarens kraftigt ökade antal rapporter om mystiska himlafenomen sammanfaller med en liknande händelse i Västeuropa. Den ryska presten har emellertid inte skrivit ett dugg om saken. Över huvud taget har de ryska vetenskapsmännen i många år ryckt på axlarna åt västerlandets sensationsikidringar av "tefat" som skuggat trafikflygplan eller uppträtt i formationer över öde trakter.

Nu har en omsvängning skett sedan av vissa tecken att döma "invasionen" på allvar börjat drabba även den ryska rymden.

Sovjetunionens NLO-kommission leds av generalmajor Porfirij Stojarov, en teknisk expert från ryska flygvapnet, en utnämning som beaktades i TV förra veckan. Kommissionen har en central stab på 18 vetenskapsmän, astronomer och flygvapenofficerare samt 200 anordrade observatörer vilka på olika håll insamlar informationer för vidare granskning och värdering. Högkvarteret har uppställt i Moskvas civilförvarsmuseum.

Tefatsfakta samlas av Sovjet-institut

Moskva (TT) Myndigheterna i Sovjetunionen har grundat ett forskningsinstitut som skall studera oidentifierade flygande föremål, framgick det av ett TV-program i Moskva på fredagskvällen. Programmet handlade om »flygande tefat» och det upplystes att forskningsinstitutet fanns i Moskva och förestås av en generalmajor, vars namn inte nämndes. Ändamålet är att samla alla upplysningar som kan tänkas bidra till en förklaring av de farliga fenomen som iakttagits över Sovjetunionen de senaste åren.

Chefen för institutet medverkade i programmet och visade en rad fotografier av oidentifierade föremål. En del av bilderna var tagna av piloter andra av enskilda medborgare. En av bilderna visade ett föremål, tydligt format som ett tefat och försedd med ett slags torn. Jämförelse med en bild av ett flygplan av typen Tupolev -104 visade att »tefat» var lika stort som planet. Bilden sådes

vara tagen i Tjiskis vid norra Polcirkeln.

Generalmajoren värdade till var och en som sett eller fotografat sådana föremål att meddela sig med rymskyddstjänsten. Man skal nu, sade han, utbilda flera tusen specialiserade observatörer och hundratals observationsposter skall inrättas, särskilt vid flygplatser och observatorier.

Smälänning i bil nära krocka flygande tefat

HALMSTAD (GT) Vårarbetare Gunnar Lundström, 28, i Smålandsstenar har varit nära att krocka med en rymskfarkost från främmande planet.

Han fick panikbromsa för att inte bli bistoriens förste som med jordiskt fortskaffningsmedel krockat ett interplanetariskt sådant.

— Om jag inte sett och upplevt allt själv skulle jag aldrig tror på det. Men jag kan inte misstro mina egna ögon. Min upplevelse är lika sann som kuslig. Det var ingen synvill, säger Lundström till GT. Hans möte med rymskeppet hände redan i mars i år. Andra till nu har han hållit tyst. Han har inte velat berätta av rädsla att bli misströdd och betraktad som lögnare.

Lundström: — Jag varken ljugar eller är tokig. För har jag ryckt på axlarna åt historier om rymskepp och flygande tefat. Nu gör jag inte det längre. Det finns något ute i rymden som vi människor inte känner till och kan förklara.

RÖDGULT SKEN

Det var tidigt en marsmorgon i år. Klockan var 12 minuter över 5. Ute var det mörkt och Lundström var på väg mellan Smålandsstenar och Hettele i bil. Över trädtopparna fick han i fjärran se ett föremål omgivet av ett rödgult sken.

Lundström säger: — Det sänkte sig hastigt och verkade rusa rakt emot mig bara ett par meter över vägen. Föremålet var äggformat och lika brett som vägbanan. Jag fick panikbromsa för att inte kollidera. Bilen blev stående tvärs över vägbanan. Farkosten rusade över bilen och jag trodde säkert att den skulle landa på vägen bakom mig.

75 METER BORT

När jag hoppade ur bilen och tittade bakåt fanns där bara tomt mörker. Jag vände blicken framåt och fick se farkosten 75 meter framför mig och några meter över marken.

Avståndet har han senare mätt upp. Farkosten befann sig mellan honom och ett vägskaal dit det var exakt 102 meter.

STOD STILLA

Lundström: — Föremålet var format som ett ägg och jag kunde urskilja mörka fläckar på sidorna. Det stod stilla i luften någon sekund innan det slungades i väg i vinkel mot den tidigare färdriktningen. Ett surrande som från en bisvärm var allt som hördes. Ljusaket övergick i en grönvitblå färg som jag aldrig tidigare sett. Jag kunde följa det någon minut innan det försvann.

JAG VAR RÄDD

— Det var väldigt obehagligt och jag känner gärna att jag var rädd. Jag har aldrig trott på besök från främmande planeter och bestämde mig för att glömma allt. Men ju mer jag tänker på detta desto mer vill jag framställa det. Farkosten måste ju ha styrts på något sätt.

Ake Zetterström

Flygande tefat eller vad???

Forshedayngling upptäckte mystiskt föremål i rymden

Var det ett okänt föremål som kretsade över Värnamobygden på torsdagen? Frågan aktualiseras av Kent Andersson, 17 år, Forsheda, som på fritiden ägnar sig åt astronomi. Det mystiska föremålet, som svävade omkring i den kristallklara natten iaktogs under 50 minuter och var synligt för blotta ögat. Sju-åtta personer i Forsheda såg "Farkosten" som kretsade omkring utan regelbunden kurs. Kent Andersson berättar:

Jag satt på mitt rum och studerade en stjärna genom teleskop. Klockan var lite över 18 då ett föremål med stark ljusutstrålning störde bilden. "Farkosten" var något ovanligt i formen och hade ett vitt ljusblått lukt en gloria. Själva kärnan utstrålade ett grönkittigt glimrande sken. Ljusstyrkan var varierande.

Innan jag lyckades ställa skärpan på teleskopet — vilket har 50 ggr förstoring — var föremålet försvunnet bakom grannens hustak. Från gårdsplanen följde jag det sedan under några minuter.

Upplevelsen påminner om en iakttagelse daterad i somras tillsammans med en kamrat. Från vägen mellan Bredaryd-Forsheda följde vi under 47 minuter ett liknande föremål vändning i rymden. Jag hyser ingen övertro på flygande tefat och andra okända farkoster i rymden men det hela förefaller mystiskt och en förklaring är angelägen.

När Andersson förlorat kontakten med föremålet åkte han ner till Forsheda och samhällets kontor. Han berättade om ljusfenomenet. Ingen trodde honom. Men beviset var inte långt borta. Strax före 19 stod sju-åtta personer utanför kaféet och spanade mot himlen. I drygt 20 minuter kunde man iakttaga föremålet som för blotta ögat liknade en stor ljusstark stjärna.

Tillsammans med två kamrater fortsatte Andersson sina observationer. Ungefär en timma senare dök föremålet upp för tredje gången och var synligt under några minuter innan det försvann i fjärran. Andersson satt sedan vid sitt teleskop ytterligare sex timmar, men upptäckte inget värt att notera.

Kent Andersson, Forsheda.

Shakers mötte flygande tefat?

Nyligen var Shakers på hemväg från Göteborg efter spelning på Folkets Hus i Eekistuna. Klockan var omkring 2.30. Eftersom de var trötta, körde de ganska långsamt och lysande samtidigt på Radio Luxemburg. Plötsligt, någonstans mitt på Skarvslätten, hände något med radion.

Musiken tonade bort och ett slaga visalande ljud hördes, som

gick upp och ner på tonakalen. Det var mycket klart, nästan som en sång, fast mycket långsamt. Alla var ivrigt sysselsatta med att laga radion då en stor gulaktig Gloria-liknande tingest syntes framför bilen. Glorian rörde sig på ett underligt sätt upp och ned, bakåt och framåt, från sida till sida, men mycket oregelbundet, som inget flygplan eller helikopter hade kunnat göra.

De upptäckte att ljuden på radion ändrades i samma takt som föremålets rörelser och de blev mycket fundersamma, nästan rädda. De stannade och gick ur bilen, samtidigt avstannade Glorian och ljuden i radion. De fortsatte igen. Föremålet fortsatte fara omkring dem. De hade nu vant sig vid det och tyckte nästan det

började verka verkligt löjligt. Varje gång de stannade bilen, stannade också Glorian och ljuden i radion. De började verkligen bli oroliga. Plötsligt för föremålet iväg med en väldigt fart, radion ljöd så högt att de trodde den skulle explodera. Glorian försvann upp mot stjärnorna och Luxemburg återkom i radion.

Det verkar en aning löjligt nu, men de tror att det var ett flygande tefat. Kan inte förklaras på annat sätt. De har alltid skratat, då andra talat om flygande tefat, men numera kan de inte komma hem tillräckligt fort efter en spelning.

Shakers vill påpeka att detta inte är en påhittad historia!

"Tefat"

BELGRAD (UPI). Flygande tefat har iakttagits på ett flertal platser i Jugoslavien, omtalade belgradtidningen Vecernje Novosti på fredagen. Tidningen rapporterade att montenegranska bönder uppgav att de sett främmande föremål med en eldsvars efter sig och flygande på låg höjd över Komovibergstrax norr om den albanska gränsen. Eldsvansen tände eld på skogen det tog 24 timmar att få den omfattande skogsbranden under kontroll.

Flera personer i den montenegranska staden Ivograd har också berättat att de såg okända flygande föremål som rörde sig i symmetriska cirklar och ändrade höjd för att slutligen försvinna.

I Golubac, en stad vid Donau 75 km öster om Belgrad, deklarerade ett flertal personer, att de sett ett klotformigt föremål, som rörde sig med större hastighet än ett jetplan. Omkring 100 människor i Pristina, nära den albanska gränsen, sade att de såg ett föremål med ovanligt starkt sken på tisdagen. Ett jetplan passerade just då förbi. Det okända föremålet befann sig på hög höjd och flög mycket snabbare än jetplanet.

Dussintals liknande rapporter har inströmmat från Zagreb, Belgrad och andra platser i delar av Jugoslavien, rannorterade tidningen.

Ovanstående tidningsklipp är hämtade från Aftonbladet 14.11.67 (Nu tror ryssarna), Östersunds-Posten 11.11.67 (Tefatsfakta samlas), GT Söndagstidningen 3.12.67 (Smälänning), Värnamo Nyheter 25.11.67 (Flygande tefat eller vad?), Smålandsposten 25.11.67 (Shakers) och Helsingborgs Dagblad 25.11.67 ("Tefat").

MYSTERIER KRING PRESIDENTER

Vid en jämförelse mellan presidenterna Lincoln och Kennedy finner man flera märkliga överensstämmelser.

1. Båda presidenterna var engagerade i arbete för medborgerliga rättigheter åt negrerna.
2. Lincoln valdes in i kongressen 1847, Kennedy 1947.
3. Lincoln valdes till president 1860, Kennedy 1960.
4. Båda presidenternas fru miste en son genom dödsfall under det de bodde i Vita Huset.
5. Både Lincoln och Kennedy dräptes på en fredag och i närvaro av sin hustru.
6. Lincolns sekreterare, som hette Kennedy, rådde presidenten att inte gå till teatern (där han mördades). Kennedys sekreterare, som hette Lincoln, rådde honom att inte fara till Dallas.
7. Båda männen sköts i huvudet.
8. Deras efterträdare, som båda hette Johnson, var sydstatsbor, demokrater och hade tillhört senaten.
9. Andrew Johnson var född 1808, Lyndon Johnson 1908.
10. John Wilkes Booth (som mördade Lincoln) var född 1839, Lee Harvey Oswald 1939.
11. Både Booth och Oswald var sydstatsbor och gynnade impopulära rörelser.
12. Boston Corbett och Jack Ruby mördade respektive Booth och Oswald innan deras offer ställts inför rätta.
13. John Wilkes Booth och Lee Harvey Oswald har samma antal bokstäver i sina namn, liksom de båda Johnson (13 bokstäver) samt Lincoln och Kennedy (7 bokstäver).
14. President Lincoln mördades i Fordteatern, president Kennedy i en bil av märket Lincoln, tillverkad av Ford.

*

Sedan 1840 har alla amerikanska presidenter som valts med 20 års mellanrum, dött under sin ämbetsperiod.

1840 valdes William Henry Harrison. Han dog av lunginflammation 1841.

1860 valdes Abraham Lincoln. Han mördades 1865.

1880 blev James A. Garfield vald. Han mördades 1881.

1900 omvaldes William McKinley men mördades 1901.

1920 valdes Warren G. Harding.

Han avled 1923 efter en magsjukdom.

1940 omvaldes Franklin D. Roosevelt, vilken avled som president 1945.

1960 blev John F. Kennedy vald. Han mördades 1963.

I Amerikas historia har det endast varit två presidenter, valda med 20-årsintervaller, som inte dött i sitt ämbete (om man tar 1840 som utgångspunkt för beräkningen). Båda dessa presidenter valdes före 1840: Thomas Jefferson blev vald 1800 och James Monroe återvaldes 1820. Endast en president som dött under sin ämbetsperiod, passar inte in i 20-årscykeln: Zachary Taylor som valdes 1848 och dog i magsjukdom 1850.

24 presidenter som inte valts med 20-årsintervaller (med 1840 som utgångsår) har inte dött i ämbetet.

Hur stor den statistiska sannolikheten kan anses vara för att en sådan rad av händelser skall inträffa, finns det olika meningar om. Enligt The Fisher Exact Probability Test är chansen 0.00004 eller mindre än en på flera tusen. En matematiker Michael Capobianco har kommit fram till 0.012, vilket betyder något gynnsammare än en chans på hundra.

Men historiska händelser är svåra att beräkna statistiskt. Många oberoende faktorer kan spela in. Kanske raden av sju presidenter inte är så märklig, kanske mindre märklig än att få tolv rätt på tips.

Astrologer har pekat på konjunktioner mellan Jupiter och Saturnus som förklaring till den ödesdigra 20-årscykeln.

Konjunktion mellan Jupiter och Saturnus, de två största planeterna i vårt solsystem, har sedan urminnes tider befunnits indikera regeringars störtande eller statsöverhuvudens död, när en nations horoskop passar till cykeln. I Förenta staterna skedde den förklaring som innebar nationens födelse kl. 2.17 på förmiddagen den 4 juli, 1776 i Filadelfia. Saturnus regerade då det åttonde huset (döden) och regerade tillsammans med Uranus i det tionde huset (ledarskap). Saturnus var också 90 grader (en oförmånlig vinkel) från Jupiter och Mars (våldets planet). Således skapar denna astrologiska profil en känslighet för Jupiter-Saturnuscykeln hos Förenta staternas presidenter.

Astrologin indelar zodiakens 12

tecken i fyra element: eld, jord, luft och vatten. — 1842 var Jupiter och Saturnus i konjunktion i Stenboken; 1861 var de i konjunktion i Jungfrun, 1881 i Oxen. 1901 var dessa planeter i konjunktion i Stenboken, 1921 i Jungfrun, 1941 i Oxen och 1961 i Stenboken. Sju presidenter dog då deras presidentperiod hade en konjunktion mellan Jupiter och Saturnus i ett jordtecken. Det var visserligen en konjunktion mellan Jupiter och Saturnus i Jungfruns stjärnbild, som är ett jordtecken, under Jeffersons regering, men 1821 under Monroes presidenttid var konjunktionen i Vädurens stjärnbild, som är ett eldtecken. På grund av att konjunktionen 1981 är i Vågens stjärnbild, ett lufttecken, förutsäger astrologen David Williams att den 20-åriga döds- cykeln nu kommer att brytas.

På astrologisk grund förutsade Al Morrison (1957), David Williams (1960) och Oliver Pryor (1960) Kennedys fränfalle under hans ämbets- tid.

*

Abraham Lincolns son, Robert, fick meddelande om att hans far hade skjutits och anlände till teatern just som presidenten bars ut. 1881, då Robert Lincoln var krigsminister i Garfields regering, skulle han följa presidenten till ett möte i New Jersey. Robert Lincoln kom fram till stationen just när den dödligt sårade Garfield bars bort från byggnaden. 1901 inbjöd McKinley Robert Lincoln att förena sig med honom på talartribunen i Music Hall i Buffalo. Lincoln kom till Music Hall då den träffade presidenten bars till ambulansen. På grund av dessa tre händelser tänkte Robert Lincoln att det vilade en förbannelse över honom.

När Abraham Lincoln mördades, hade en soldat vid namn John Parker, som avdelats som vakt i Fordteatern, lämnat sin post. När McKinley sårades dödligt, avvärjades illdådaren av en bredvidstående vid namn John Parker.

Anm. Vår källa är en artikel av Stanley Krippner i *International Journal of Parapsychology*, 29 West 57th Street, New York, N.Y. 10019. Krippner är sedan 1964 director för drömlaboratoriet i avdelningen för psykiatri vid Maimonides Medical Center, Brooklyn, New York. Han är redaktionskonsult i *Psychodelic Review*, medlem av American Society of Clinical Hypnosis och lärare vid Wagner College. — Några av överensstämmelserna mellan Lincoln och Kennedy, som vi återgett, nämns inte av Krippner.

SPIRITUALISM...

(Forts. fr. sid. 7)

vara upprörd eller nervös, det är mycket som kan spela in, men den som fortsätter sitt sökande, trots tillfälliga misslyckanden, har alla utsikter att på spiritualismens väg vinna klarhet om människans fortsatta tillvaro och meningen med vårt liv. Det är inte den enda vägen — men den har hjälpt många till klarhet.

Anm. Den svenska spiritualismens tidskriftsorgan, "Utan Gräns", har adress Box 132, Lidköping. Spiritualistisk litteratur utges av förlaget Excelsior, Box 34003, Stockholm 34.

Artikelförfattaren Rolf Carleson var åren 1954—1964 den internationella spiritualistunionens generalsekreterare, och han var i 26 år redaktör för "Spiritualisten". Han sköter nu förlaget Excelsior, är ordförande i Sällskapet Sanningssökarna och sekreterare i Svenska Spiritualisters Riksförbund m. m. I boken "Vidare går min väg" (1967) berättar han om sitt sanningssökande.

ETT LJUS MEN SKILDA FÄRGER

Föreställningen om Guds rike är inte säregen för kristendomen. Man kan läsa om riket i de zoroastriska skrifterna. Och här några gripande rader från vedaböckerna: "Liksom solen går ned men aldrig dör utan återkommer, skall inte heller jag gå till förintelse utan skall leva." Denna föreställning om odödlighet finner man även i andra skrifter från skilda håll av världen.

Och finns det inte bland religionerna en enhet i etiska intuitioner och strävanden? Skillnader? Ja, men skillnader är inte detsamma som oenighet. Varje religion har sin genius. Enhet är inte identitet. Harmoni behöver mångfald. Ett ljus men skilda färger. Religionerna är variationer av det Enda religiösa medvetandet, vilket har utbildats som svar på behov och reaktioner i olika omgivningar. Liksom den vita ljusstrålen uttrycker sig i skilda färger, förverkligar den enda religionen sig själv genom många historiens religionsformer.

Profeter och helgon diskuterar inte med varandra. Disputationerna sker mellan lärjungarna, när de förnekar Krishnas Ljus.

T. L. Vaswani

STRESS OCH CANCER

Vid en internationell kongress för psykosomatisk medicin och hypnos, som för någon tid sedan hölls i Kyoto, Japan, sa dr D. B. Kissen, Glasgowuniversitetet, att svåra psykiska påfrestningar kan vara en viktig orsak till lungcancer.

Dr Kissen hade undersökt det psykiska tillståndet hos 500 friska personer samt 500 cancersjuka. Hans slutsats var att uppkomst av lungcancer skulle kunna förhindras genom befrielse från depression och irritation.

Det finns mycket som tyder på att en olycklig livssituation följs av cancer senare i livet långt oftare än vad enbart slumpen skulle medge, och att tragiska barndomsupplevelser kan ha samband med cancer vid vuxen ålder. Forskningsmaterialet tyder också på att det finns speciella personlighetskaraktistika som är gemensamma för många cancerpatienter.

Dr Kissen sa att han funnit att många cancersjuka var introverta och ur stånd att finna utlopp för vrede, sorg och irritation. De som led av nervstress var 4—5 gånger fler bland de lungcancersjuka än bland de friska. Två och en halv gånger fler personer i "lungcancergruppen" hade drabbats av någon sorg, såsom förlust av förälder eller make, kort tid innan de drabbades av cancer, än i kontrollgruppen. Andra lungcancerpatienter hade förlorat någon förälder som barn eller hade svårigheter i hemmet.

Ovanstående uppgifter är hämtade från tidskriften *The Spiritual Healer*, som utges av Harry Edwards' healinggrupp i Burrows Lea, England. Det sägs att andligt helande, som motverkar nervspänningar, besvikelser och dylikt, är det bästa både förebyggande och botande medlet mot cancer. — Vore det inte en god idé att försöka skapa verk- samma healinggrupper i Sverige?

VAD ÄR EN VÄN?

En vän är en person i vars sällskap du vågar vara dig själv. Din själ kan gå naken tillsammans med honom. Han tycks inte be att du iklär dig någonting, endast att du skall vara som du är. Han vill inte du skall vara bättre eller sämre.

När du är med honom, känner du så som en fånge känner sedan han förklarats oskyldig. Du behöver inte vara på din vakt. Du kan säga vad du tänker, så långt som det är ditt äkta jag. Han förstår de motsägelser i din natur som får andra att felbedöma dig.

Med honom andas du fritt. Du kan ta av din rock och lösa upp kragen. Du kan tillstå det du har av fåfänga, avund och hat, dina elaka infall, din gemenhet och alla dina andra dumheter, och i det du visar upp dem för honom är de förlorade, upplösta i hans trohets vita ocean. Han förstår; du behöver inte ge akt på dig.

Du kan skymfa honom, försumma honom, tåla honom. Bäst av allt, du kan vara tyst och stilla hos honom. Det gör detsamma. Han är som eld som rensar ditt hela väsen. Han är som vatten som renar allt det du säger. Han är som vin som värmer dig in i märgen. Han förstår.

En vän är en i vars sällskap du vågar vara dig själv.

(Från *Smiles and Tears*, Bombay, via *Religious Digest*, Ceylon.)

"KABBALA-NUMEROLOGI"

de hebraiske-arabiske taltegnssystemer sendt som tryksag d. kr. 2,30.

Bog om nedarvede erindringer fra Grev Enewold von Brandt, henrettet år 1772, sendt anbefalet d. kr. 6,50.

URIAS BRANDT, Røskildevej 339, 2610

Rødovre, Danmark.

ANTROPOS

TIDSKRIFT FOR ANTROPOSOFI

Exped. Rådmansg. 14. Postgro 5 8871

Arsprenumeration (10 häften) Kr 24: —

Provprenumeration 6 häften januari—juni kr 12: —

Ur de närmaste numrens innehåll:

Livsfröhopning och livsförnyelse/Nerv och blod/Sfärernas musik/Ragnarök och reinkarnationstanken/Notiser om Selma Lagerlöfs själsliv/Narkomani och andevetenskap/I. Heckscher om Indien/T. William-Olsson om den fjärde ståndpunkten i samhällsordningen/Introduktion i karmakunskap.

Mineralet VIS VITAE

(vidundermineralet kallat) känt och provat av många, tillhandah. av under-tecknad.

Hjälper mot värk och en rad krämpor. Mineralet verkar bl. a. smärtstillande, är välgörande vid blåskatarr, kramper etc. Väl värt att prova. Numera i rör om 18: — kr.

Sändes postförsk. i förpackn. om 2 rör. Portofritt vid förs.klikvid.

Tillskriv:

Ombudsman H. WALLTIN

Drottningg. 13, Katrineholm.

En glimt ur framtiden?

När jag läste kapitlet "Jag ser in i framtiden" i Astrid Gilmarks senaste bok, stannade jag särskilt för några rader längst ner på sidan 106, där författarinnan beskriver en syn ur framtiden som hon haft. Det gällde Uppsala domkyrka: "Några kyrkbänkar kunde jag inte se — däremot grupper med runda bord och stolar. Några av gravkoren såg ut att vara små bibliotek."

Jag tänkte att det är just så som jag har velat föreställa mig framtidens kyrka. Inte längre en predikstol högt över och långt borta från folket, inga hårda, kalla bänkar, där menigheten sitter stelt uppradad och utan att komma i kontakt med vare sig varandra eller prästen, lyssnande till torra utläggningar och mumlande trista psalmer...

Denna gudstjänstform måste överges (eller rättare **samlingsform** — gudstjänst är ju i princip något annat än att sätta sig i en kyrka; det innebär handling för andra...). I stället får kyrkorna göras till trevliga samlingsställen, där läraren sitter bland de andra (t. ex. i grupper med runda bord och stolar omkring — som i Astrid Gilmarks syn!) och där alla samtalar, där man lyssnar och mediterar. Och gärna bibliotek i kyrkan — alltsammans i en fin och lugn atmosfär, ibland med sång och musik.

Säkerligen beror kristendomens tillbakagång till stor del på tråkigheten i kyrkorna och bristen på trevlig församlingsgemenskap. — När kyrkorna någon gång bjuder något extra, festligt och stimulerande kommer gärna folk i stora mängder.

SM

Världen skrattade men...

Jag erinrade mig hur världen hade skrattat åt Columbus för hans tro att jorden var rund och hur många hade förutspått att han skulle komma att segla ut över jordens yttersta kant; hans vågstycke ansågs ytterligt dumdrigt! Jag tänkte på hur folk hade hånat Pasteur för hans påstående att det fanns levande mikrober och att patienter skulle bli infekterade av dessa osynliga mikrober och dö, om inte läkarna steriliserade sina händer innan de opererade! Galilei, som konstruerade en stjärnrikare och tillkännagav att jorden rörde sig kring solen och gav oss en ny uppfattning av rymden och himlakropparna, blev häftigt angripen, fick genomgå inkquisition och tvingades av den tidens Kyrka att ta tillbaka sina läror! John Fiske, uppfinnaren av ångbåten, blev så förlöjligad för sitt arbete att han begick självmord, och Robert Fulton fick sedan erkännande för uppfinningen! Det gjordes till en sport att gyckla med Edison och hans ljus i flaskan, och det sades att om Gud hade velat att människan skulle ha mera ljus, så hade Han gett henne det! Folk skrattade hänfullt, när de hörde att Bell, telefonens uppfinnare, höll på

Min ledare Cesar talade till mig. Jag lät bandspelaren vara påkopplad och jag upprepade hans ord för att sedan kunna skriva av dem. Han sade bl. a.:

"I dessa år fram till 1965 kommer en stor skara personligheter att födas tillbaka till jorden. Åter skall det ljusa budskapet givas människorna. En Mästare är född och dessa som nu födas komma att sluta upp vid hans sida i sinom tid. Dessa barn komma snart att låta tala om sig i olika sammanhang. De födas med ett medvetande som för lång tid varit borttaget från mänskligheten. Redan nu är de ungdomar som växa upp förpatruller för kommande dagars nytänkande. Det kommer att stå strid mellan gammalt och nytt. Det du upplever i kommande år skall du icke se såsom enbart av ondo. De som växa upp komma att revoltera mot det som tidigare ansetts höra till mänsklighetens historia. Världsordningen kommer att

med försök att sända den mänskliga rösten via tråd.

Skeptiker var förvissade om att Marconi aldrig skulle kunna sända ett ljud genom luften! Och deForest hänades för sitt arbete med ett rör som han påstod kunde mottaga radiovågor och göra dessa hörbara! Tesla och andra uppfinnarenier som bidrog till skapandet av televisionen, fick höra att de kastade bort sin tid — det var absolut omöjligt att överföra bilder genom rymden! För Cyrus visade det sig svårt att få ekonomiskt stöd för arbetet med atlantkabeln! Eriekanalen kallades en gång "Clintons dike"! Lord Lister, som senare skulle bli känd som "hygienens fader", blev föremål för förföljelse! Det blev också Morse och hans telegraf.

Ingen tog bröderna Wright på allvar när de höll på med att bygga en maskin som skulle kunna flyga som en fågel! Folk skojade med Henry Ford och hans hästlösaagnar, och den tidens fysiker var säkra på att människokroppen inte kunde uthärda högre hastighet än 40 kilometer i timmen! Einsteins påstående bestreds av den vetenskapliga världen till dess att hans revolutionerande matematiska ekvationer slutligen bevisades experimentellt! — —

(Från Harold Shermans bok 'Wonder' Healers Of The Philip-pines.)

rubbas väsentligt av ungdomar. De drivs av inre kraft att revoltera mot murar av felaktigt tänkande som byggts av människorna genom årtusenden. Det är frigörelsen på väg in i en ny tidsålder."

Jag fann uppgiften om att en Mästare blivit född som något jag hade svårt sätta mig in i. Under mitt besök förra året i USA upplyste mediet Hanna mig om att hon vet att jag är invigd. Invigd i vad då? "Du vet", svarade hon, "att en Mästare är född — Han föddes 1962." Hon angav platsen, vilken jag inte visste om. Jag har funnit helt nyligen ännu en uppgift om denna födelse. Det i Amerika kända mediet Jeane Dixon har i en bok "Född med siargåva" omtalat denna händelse. Boken kom ut förra året. Jag läste den vid jultiden 1966. Självt fick jag som sagt uppgiften om denna märkliga födelse redan 1962.

(Från Astrid Gilmark, Jag ser.)

Det sanna framåtskridandet är av andlig art

Det mest karakteristiska draget hos hinduismen är dess syn att allt liv är en enhet. Växter, djur och människor bildar en familj. Gud är deras gemensamma fader och naturen deras gemensamma moder. Guds ande uppträder som liv i växter. Den uppträder som medvetande såväl som liv hos djur. Och den uppträder som förnuft såväl som medvetande och liv hos människor. Det är sålunda en gradvis utveckling uppåt — från materia till liv, från liv till medvetande och från medvetande till förnuft. En människa är närmare Gud, som är en fulländad ande, än ett djur, och ett djur är närmare Honom än en växt, och en växt är närmare Honom än en livlös sten. På liknande sätt är en god människa närmare Gud än en dålig människa, ett helgon är närmare än en syndare. Av allt detta ser vi att sant framåtskridande är andligt framåtskridande. En människa är en högre andlig varelse än ett djur, en god människa är en högre andlig varelse än en dålig människa. Ju mer av andliga kvaliteter en människa har, desto närmare är hon Gud, som är fulländningen av alla andliga kvaliteter.

Vad är andliga kvaliteter? Det är godhet, sanning, rättvisa, barmhärtighet, kärlek, vänlighet... Ju mer vi odlar dessa kvaliteter hos oss själva och främjar dem hos andra, desto mera gudalika blir vi. Precis som växterna har kommit till ur jorden och djuren ur växtriket och människorna från djurriket, så arbetar Guds ande i människan för att föra henne till ett högre plan. Vi ser i världen många människor som ännu befinner sig nära djurens nivå. De äter och dricker, de hatar och kämpar och har inget högre liv än så. De ljuger, bedrar och begär andra synder och blir så till och med värre än djuren. Men vi ser också en del människor som alltid är sanna, som gör väl mot andra och som till och med offerar sig själva för andras skull. De är människor som är på väg mot Gud. Vid sällsynta tillfällen får vi också människor som Buddha, Kristus och Gandhi, vilkas liv är ett enda offer för medmänniskornas bästa. De är människor som höjt sig högt över djurens nivå och uppnått det gudomliga. I varje

tidsålder och varje land har det funnits människor som varit mer eller mindre av detta slag. De kallas helgon, visa män, profeter och rishier. De är mänsklighetens naturliga ledare på dess långsamma resa från djurriket till Guds rike.

Våra framsteg på denna resa bör alltid bedömas efter vår karaktär och inte efter vår börd. Det har ingen betydelse om vi är födda högt eller lågt i samhället, om vi har vit eller mörk hud, om vi är vackra eller oansenliga, om vi är rika eller fattiga, eller om vi är män eller kvinnor. Men det har betydelse om vi är goda och rättfärdiga eller syndiga och orättfärdiga, om vi är vänliga eller elaka och om vi är sanna eller osanna. Om vi är rättfärdiga, vänliga och sanna, befinner vi oss på vägen uppåt. Men om vi är syndiga, elaka och falska, befinner vi oss på den nedåtgående vägen.

Vi ser nu vad syftet med vårt liv i denna värld är. Det är att utveckla alla våra moraliska och andliga egenskaper till högsta nivå och bli åtminstone så gudalika som möjligt. Det är detta som hinduerna kallar **moksha** eller **mukti**. Alla vårt livs omständigheter — våra svårigheter, vårt lidande och våra villkor, goda eller dåliga — är blott de medel som ges oss för vår andliga utveckling. Precis som slagpåsar och gymnastikredskap är medel med vilka vi utvecklar kroppens styrka, så är våra svårigheter och lidanden i denna värld de medel med vilka vi skall utveckla själens styrka. Vi bör aldrig glömma bort att livets syfte är andlig utveckling och inte att vi skall bli rika eller mäktiga eller ens lyckliga på andras bekostnad. En människa kan vara millionär eller härskare över ett stort kungarike, och ändå, om hon inte har några höga andliga kvaliteter, är hon inte bättre än ett djur. Å andra sidan kan en människa vara mycket fattig och inte inneha någon hög post i samhället, och ändå vara rik i anden och ha ett betydande gott inflytande över andra människor. Ja, alla världshistoriens heliga män har valt fattigdomen, gett upp det världsliga och blivit Guds tjänare genom att leda mänskligheten närmare dess mål. I vårt land i synnerhet har de religiösa ledarna, från upanishader-

nas rishier fram till Mahatma Gandhi, varit människor som avstått från världen och dess ägodelar. Det är från sådana människors exempel som vi skall förstå målet för det mänskliga livet på jorden. De har lärt oss att människans mål är att bli fulländad så som Gud och att leva i Honom för alltid.

Professor D. S. Sarma, Indien.

Morialand

av

Sverre Holmsen

är en efterlängtat nytgåva av en berömd bok! Den internationellt kände författaren skildrar, hur han efter ett skeppsbrott utanför nordafrikanska kusten hamnar i Tanger, utblottad på allt. Här har han tillfälle att fördjupa sig i Morernas land. Han upptäcker i denna gamla kultur det "Morialand", som för honom blir symbolen för själens inre värld. Vi är alla skeppsbrutna, av ödets stormvindar slungade i land på tidens ogästvänliga kuster. Mitt bland vrakspillrorna av våra krossade drömmar och ideal träder oss här till mötes en levande människa, som har väsentliga ord att säga oss om sökandet efter vårt inre land — "Morialand"

Med teckningar av Agda Holmsen.

Pris: kronor 27: — + oms.

Yoga

av

Yogiraj Narayan W. Saraf

En Yoga-bok, som är annorlunda. Skriven av en indisk yogi, lärjunge till Swami Sivananda, vill den utan belastande tyngd giva läsaren en så enkel och praktisk handledning i elementär Yoga, att denna blir tillgänglig för alla. Samtidigt vill den erbjuda stoff för andaktsfylld meditation och inspirera till andlig strävan.

Med företal, översättning och förklarande noter av Dr. Lars-rik Essén.

Pris: kronor 27: — + oms.

Genom bokhandeln eller direkt från

Bokförlaget VITA NOVA

Kullagatan 58

Hälsingborg

Pg. 16 1250

ETT KOREANSKT UNDERBARN

Han ser ut som varje annan tre-åring, den lille Kim Ung-Yong från den sydkoreanska huvudstaden Söul. Men när hans jämnåriga kamrater leker, drar han sig tillbaka och målar, författar små dikter, lär sig integral- och differentialräkning eller fullkomnar sin engelska, tyska och koreanska. För sina målningar har han redan erhållit flera priser. En bok på 240 sidor, som sammanställts av hans dagbok, dikter och brev, blev en bestseller. I sina dikter behandlar Ung-Yong filosofiska frågor och världsproblem.

Ung-Yongs fader, Kim Soon-Sun, är en 32-årig professor i fysik vid Hang-Yanguniversitetet. Hans moder 32-åriga Yoo Myung-Hyun undervisar också vid universitetet i Söul. Föräldrarna försäkrar att de inte på något sätt har hjälpt sin son i hans förehavanden. Ung-Yong författar i allmänhet sina små verk mellan klockan nio på kvällen och de tidiga morgontimmarna. Han går och lägger sig vid tretiden på morgonen, men klockan åtta är han åter uppe för att inta en riklig frukost. Efter en stärkande eftermiddagssömn åter han dagens andra mål på eftermiddagen vid åttatiden.

En gång i veckan deltar han i undervisningen i en skola, där han har en särställning. Lugn och uppmärksam sitter han bland klasskamrater som för det mesta är flera gånger äldre än han själv.

Professor Kim omtalar att han första gången uppmärksammade sin sons begåvning, när denne vid åtta månaders ålder började att lära sig det koreanska alfabetet. Vid tretton månader vågade sig Ung-Yong på aritmetiken, och inom ett år var han förtrogen med integral- och differentialräkning.

Makarna Kim har ingen aning om varifrån Ung-Yongs ovanliga begåvning kan härröra. Men fadern säger med ett leende: "Min fru och jag är födda samma timma, samma dag och samma år — den 23 maj 1934. Tror Ni att det kan ha något med saken att göra?"

Anm. Det är med stor tveksamhet vi har infört ovanstående, och vi hoppas att det inte är fråga om en tidningsanka. Har någon av våra läsare sett uppgifterna om Ung-Yong någon annanstans? — Vår källa är *Süddeutsche Zeitung*, som även visar ett foto av den lille, och han ser verkligen riktigt skärpt ut.

FÖRBLINDAD AV SILVER

En välbärgad, girig man gav aldrig någonting till de behövande. Hans rabbi bad honom hjälpa en fattig familj, som var i behov av föda och medicin. Han vägrade.

Rabbin lämnade en spegel till honom och sade: "Se i denna! Vad ser du?"

Han sade: "Jag ser mitt ansikte i den, ingenting annat."

"Se nu", svarade rabbin, "genom det där fönstret. Vad ser du?"

Han sade: "Jag ser män och kvinnor. Jag ser två älskande, upptagna av varandra. Och lekande barn. Varför...?"

"Du har besvarat din egen fråga", svarade rabbin. "Genom fönstret såg du livet; i spegeln såg du endast dig själv. En spegel är av glas liksom fönstret men belagd på baksidan med silver. Lika som detta silver dolde världen för dig, så att du endast såg dig själv, så har ditt silver, din rikedom, dolt alla andra för din blick, så att du ser och tänker på dig själv."

Den rike mannen sänkte sitt huvud. "Du har rätt", sade han. "Jag har varit förblindad av silver."

EKONOMISK HJÄLP TILL VÅR TIDSKRIFT

Wilm Hundt, Sundsvall, 50:—; Anonym, 300:—, Bertil Larsson, Lund, 4:—; Gunlis Fornhed, Hägersten, 6:—. Summa kronor 360:—.

Hjärtligt tack för ekonomiskt stöd!
Red.

Egentligen är det kanske inte så stor skillnad mellan ateistens verklighet och den troendes. En ateist måste rimligtvis erkänna att universum kan ha en religiös förklaring, fastän han inte tror att detta är fallet, och den religiöse vet att han aldrig direkt har funnit Gud; han kanske har upplevt bönesvar och kan kanske inte föreställa sig verkligheten annat än på ett religiöst sätt, men han inser lätt att han ändå faktiskt ingenting vet om de yttersta frågorna. Sålunda kan ateisten, agnostikern och den troende mötas i ett erkännande av sin gemensamma situation att inte veta. Med utgångspunkt från detta skulle de kunna ha stor respekt för varandra och med sympati studera varandras synpunkter. De är båda lika instängda på grund av egenskapen att vara människor. Och de är båda lika angelägna om lyckan.

ROLF CARLESON:

VIDARE GÅR MIN VÄG

16:50

Seansupplevelser under 45 år som bevisar fortlevnad.
I allm. bokhandeln eller direkt från

BOKFÖRL. EXCELSIOR AB

Box 34003, STOCKHOLM 34

GRYMHETEN

Har ni läst om inkquisitionens plågoredskap, Lord Russell of Liverpools böcker om japanska och nazistiska krigsförbrytelser, om tortyren i Algeriet och i Vietnam? De ögarningar som begås av människor i hat och i krig och med "framstående kulturnationer" goda minne är ondska av sådan grad att alla blommor i vår själ vill vissna i den stund vi förstår vad som sker, och vårt leende över "Guds godhet" förvandlas till en grimas av skräck.

Kanske det vore opassande att återge de fruktansvärda fakta i en så "fin" (ursäktat uttrycket) tidskrift som Sökaren. Kanske det vore en ovänlighet mot läsarna att låta dem få se genom ett fönster, öppet mot helvetet? Vi skall inte slå upp det fönstret utan låta solen fortsätta att lysa över sökarna och gräsen i Thule. Men om det inte funnes mera än gräs...? Vore det då inte en lycklig planet?

Den hemiska sanningen är att det är laglöshetens människa — vilken är anti-Krist — som regerar världen (vi för här ett symboliskt tal). Det finns inga lagar för ländernas umgänge med varandra. **Fullständig anarki** råder. Nationerna stiftar sina egna lagar för sin behandling av andra nationer; dessa tillåter allt.

Människan är oerhört övervärderad — i sitt eget medvetande. Hon är emellertid ett gement kryp, och något existensberättigande kan hon inte ha annat än möjligen som en del av evolutionen, som en övergångsform som måste finnas innan livet skapar någonting bättre.